

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας
100

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

8 Ιουλίου 2015

www.sekonline.gr

No 1181

61,3% ΟΧΙ

σε Μνημόνια- νέα και παλιά

Κερδίσαμε αυτόν το γύρο

ΙΟΥΛΙΑΝΑ 1965

70 μέρες
στους δρόμους
που όλα ήταν δυνατά

Τα μηνύματα
είναι σήμερα
ξανά
επίκαιρα

Πέμπτη 16 Ιούλι, 8μ
Πλατεία Εθνικής Αντίστασης
Πρώην πλατεία Κοτζιά, Δημαρχείο Αθήνας

Οργανισμοί: Δυναμική Αθήνας, Μουσική Αναρχοαυτονομία, Αδελφότητα Μουσικών, Άλσος Ρίγας, Μουσική Σχολή

Συνδιοργανωτές: ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Εκδηλώσεις
για τα Ιουλιανά

σελ. 3,17

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

γυρίστε
στην
σελίδα 3

Κυριακή 5 Ιούλη, διαδηλωτές του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπαίνουν στο Σύνταγμα το βράδυ του μεγάλου ΟΧΙ.

Η μάχη του ΟΧΙ • στους χώρους • στους δρόμους • στην Αριστερά • σε όλο τον κόσμο

σελίδες 2, 4, 5,
6, 7, 10-11, 12, 13

Το μαζικό ΟΧΙ της εργατιάς

Με τις τράπεζες κλειστές από την ΕΚΤ, με τα ΜΜΕ να χτυπάνε με λύσσα, με εργοδοτική τρομοκρατία, με στημένα γκάλοπ, με στημένες αποδόσεις στις εταιρείες στοιχημάτων, ακόμα και με το Ρουβιά να φτιάχνει θυμωμένα βιντεάκια υπέρ του ΝΑΙ, το ΟΧΙ έφτασε στο 61,31%.

Τις προηγούμενες μέρες δεξιοί σχολιαστές μιλούσαν για «εθνικό διχασμό», η αλήθεια όμως είναι αντίστροφη, πρώτη φορά όλη η χώρα είναι τόσο ενωμένη, για πρώτη φορά ο χάρτης έχει το ίδιο χρώμα σε όλους τους νομούς. Δεν πρόκειται όμως για κάποια «εθνική ομοψυχία» υπέρ του ΟΧΙ, στην πραγματικότητα, η πλειοψηφία που εκφράστηκε είναι αυτή των εργαζόμενων, των απολυμένων, των φτωχών και της νεολαίας.

Και ποιόν δεν επιστράτευαν για να στηρίξουν το ΝΑΙ, αρχικά όλους τους τραπεζίτες και τεχνοκράτες της Ε.Ε., όλους τους εν ζωή πρώην πρωθυπουργούς, ακόμα και τον Παύλο Γλύξμπουργκ, γιό του πρώην βασιλιά. Όμως, όσο πιο πολύ τραβούσαν το σχοινί, τόσο πιο μαζικά πολωνόταν ο κόσμος προς το ΟΧΙ.

Ο ταξικός χαρακτήρας της ψήφου πλέον δεν μπορεί να κρυφτεί, ακόμα και το Μέγκα αναγκάστηκε να ανεχτεί την σχετική διαπίστωση του Ηλία Νικολακόπουλου. Η εικόνα γί-

νεται πιο εύκολα κατανοητή στα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου οι πλούσιες γειτονίες ξεχωρίζουν σαν τη μύγα μέσα στο γάλα. Ενώ στις φτωχογειτονίες, η βουλευτίνα του Ποταμιού, **Λυμπεράκη**, δυστυχώς για αυτήν, επαληθεύτηκε, «οι φτωχοί έκαναν τη λάθος επιλογή».

Στην **Εκάλη** το ΝΑΙ έφτασε σχεδόν στο 85%, στη **Φιλοθέη** στο 81,5%, ενώ σε **Ψυχικό**, **Κηφισιά**, **Βούλα** και **Βουλιαγμένη** ξεπέρασε το 60%. Όσο πιο πλούσια η γειτονιά, τόσο πιο ισχυρή η ψήφος υπέρ του ΝΑΙ, και αντίστροφα.

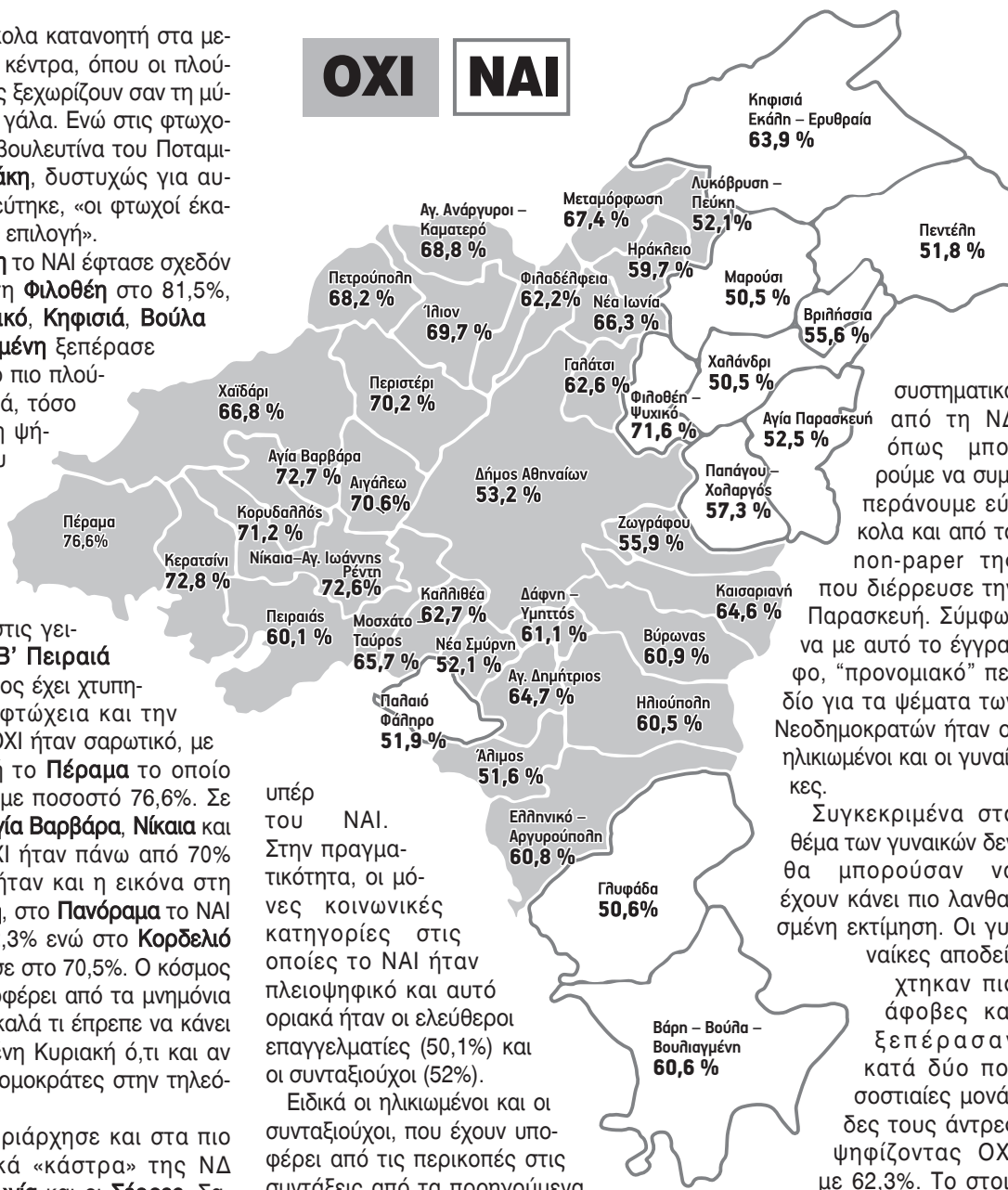
Στις δυτικές συνοικίες και στις γειτονίες της **Β' Πειραιά** όπου ο κόσμος έχει χτυπηθεί από τη φτώχεια και την ανεργία το ΟΧΙ ήταν σαρωτικό, με πρωταθλητή το **Πέραμα** το οποίο ψήφισε ΟΧΙ με ποσοστό 76,6%. Σε **Κερατσίνι**, **Αγία Βαρβάρα**, **Νίκαια** και **Ρέντη** το ΟΧΙ ήταν πάνω από 70%. Αντίστοιχη ήταν και η εικόνα στη **Θεσσαλονίκη**, στο **Πανόραμα** το ΝΑΙ άγγιξε το 62,3% ενώ στο **Κορδελιό** το ΟΧΙ έφτασε στο 70,5%. Ο κόσμος που έχει υποφέρει από τα μνημόνια ήξερε πολύ καλά τι έπρεπε να κάνει την περασμένη Κυριακή, ότι και αν έλεγαν οι τρομοκράτες στην τηλεόραση.

Το ΟΧΙ κυριάρχησε και στα πιο παραδοσιακά «κάστρα» της ΝΔ όπως η **Λακωνία** και οι **Σέρρες**. Σαρωτικά ήταν ποσοστά που έλαβε στην **Κρήτη** και τα **Επτάνησα**. Συγκεκριμένα τα **Χανιά**, τα οποία αποτελούν την ιδιαίτερη πατρίδα του «επίτιμου» **Κωσταντίνου Μητσotάκη**, δεν φάνηκε να πείθονται από την «έκκλησή» του και δώσαν στο ΟΧΙ το εντυπωσιακό 73,77% καταλαμβάνοντας την τιμητική πρώτη θέση.

Οι παραγωγικές ηλικίες

Ενδιαφέρον έχουν και τα κοινωνικά, ηλικιακά χαρακτηριστικά του ΟΧΙ, όπως τα παρουσιάζουν οι αναλυτές. Σύμφωνα με έρευνα της Public Issue, τα πιο ζωντανά κομμάτια της κοινωνίας, οι νεολαίοι ήταν οι πρωτοπόροι του ΟΧΙ, συγκεκριμένα στις ηλικίες 18-24 χρόνων (85%) και 25-34 χρόνων (72%) ενώ στον αντίποδα οι βρισκονται οι άνω των 65 με (45%). Η **Μαρία Σαράφογλου**, δημοσιογράφος στο Μέγκα, στον διάσημο πλέον τσακωμό της με τον **Κλέωνα Γρηγοριάδη** είχε υποστηρίξει ότι όλες οι κοινωνικές ομάδες είναι

ΟΧΙ **ΝΑΙ**

υπέρ του ΝΑΙ. Στην πραγματικότητα, οι μόνες κοινωνικές κατηγορίες στις οποίες το ΝΑΙ ήταν πλειοψηφικό και αυτό οριακά ήταν οι ελεύθεροι επαγγελματίες (50,1%) και οι συνταξιούχοι (52%).

Ειδικά οι ηλικιωμένοι και οι συνταξιούχοι, που έχουν υποφέρει από τις περικοπές στις συντάξεις από τα προηγούμενα μνημόνια βρέθηκαν στο στόχαστρο των ψευμάτων και της τρομοκρατίας των ΜΜΕ. Από τη μία παρουσιάζαν την ΕΕ σαν κάποιου είδους παράδεισο, ένα «κοινό σπίτι» από το οποίο αν βγούμε θα μας πλήξουν σεισμοί, λοιμοί και καταποντισμοί και από την άλλη απειλούσαν ότι θα κουρευτούν οι λιγότερες καταθέσεις τους και ότι οι συντάξεις τους θα εξαφανιστούν. Αυτή η προπαγάνδα ενορχηστρώθηκε

συστηματικά από τη ΝΔ όπως μπορούμε να συμπεράνουμε εύκολα και από το non-paper της που διέρρευσε την Παρασκευή. Σύμφωνα με αυτό το έγγραφο, «προνομιακό» πεδίο για τα ψέματα των Νεοδημοκρατών ήταν οι ηλικιωμένοι και οι γυναίκες. Συγκεκριμένα στο θέμα των γυναικών δεν θα μπορούσαν να έχουν κάνει πιο λανθασμένη εκτίμηση. Οι γυναίκες αποδείχτηκαν πιο άφοβες και ξεπέρασαν κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες τους άντρες ψηφίζοντας ΟΧΙ με 62,3%. Το στοιχείο αυτό ακυρώνει και κάποιες κοινωνιολογικές αναλύσεις της αφήγησης του «εθνικού διχασμού», σύμφωνα με τις οποίες η κοινωνία μας έφτασε να διχάζεται συνολικά μέχρι τον πυρήνα της, την οικογένεια.

Ενδιαφέρον έχουν όμως και τα πολιτικά χαρακτηριστικά της ψήφου, σύμφωνα πάλι με την ίδια έρευνα, ο κόσμος που νιώθει αριστερός ψήφι-

σε ΟΧΙ σε ποσοστό 91%, σε αντίθεση με τους κεντροδεξιούς (17%) και τους δεξιούς (32%).

Ένα από τα ψέματα που έλεγαν οι «προοδευτικοί» του ΝΑΙ κυρίως από το Ποτάμι και από το ΠΑΣΟΚ είναι ότι η ψήφος στο ΟΧΙ είναι αντιδραστική ψήφος επειδή την στηρίζει και η Χρυσή Αυγή. Όποιος θέλει να έχει τα μάτια του ανοιχτά είδε ότι η ΧΑ και οι φασίστες της δεν έκαναν το παραμικρό για να στηρίξουν το ΟΧΙ. Ούτε ένα πανό ούτε ένα φυλλάδιο δεν εμφανίστηκε στους δρόμους των μεγάλων πόλεων με την υπογραφή τους. Έτσι φτάσαμε στο σημείο, το βράδυ της Κυριακής στο Μέγκα, στα γραφήματα που έδειχναν την κατανομή της ψήφου να μαθαίνουμε ότι το 61% των ψηφοφόρων της ΧΑ ψήφισε ΝΑΙ.

Όλα τα παραπάνω συνηγορούν σε ένα συμπέρασμα, η ψήφος ήταν ταξική και με πολύ μεγάλη δυναμική. Το ΟΧΙ ήταν τόσο βροντερό που κανένας δεν έχει το δικαίωμα να το μετατρέψει σε «ίσως με ολίγη από μπορεί».

Μανώλης Σπαθής

Δήμος Ν. Φιλαδέλφειας-Ν. Χαλκηδόνας

Ιουλιανιά 1965, ξεσηκωμός ενάντια στα παλατιανά πραξικοπήματα

Ιουλιανιά 1965 - 2015 Αυτή τη φορά θα νικήσουμε

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7

καφέ Πλάτανος
(πλατεία Σπλάντζια) 7.30μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/7, Λότζια,

αίθριο, 7μμ
Ομιλητής: Κώστας Πίττας

ΑΘΗΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/7

πλατεία Εθνικής Αντίστασης
(Κοτζιά – έναντι δημαρχείου) 8μμ
Ομιλητές: Δημήτρης Λιβιεράτος,
Μιχάλης Λυμπεράτος, Λέανδρος
Μπόλαρης, Άλκης Ρήγος, Μαρία
Στύλλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20/7

πάρκο έναντι ΕΡΤ3 7.30μμ
Ομιλητές: Παντελής Μακρής, ομότι-
μος καθηγητής Ιατρικής και αγωνι-
στής την περίοδο των Ιουλιανών,
Πάνος Γκαργκάνας

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/7, 8μμ
Θεατράκι

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Η νίκη του ΟΧΙ στις κάλπες της Κυριακής είναι ένα τρανταχτό ταξικό μήνυμα που στέλνουν οι εργάτες από την Ελλάδα σε κάθε κατεύθυνση.

Πρώτα απ' όλα στα διευθυντήρια της ΕΕ και του ΔΝΤ που συνεχίζουν να εκβιάζουν παριστάνοντας ότι δεν κατάλαβαν σε τι απαντούσε ο κόσμος που ψήφισε στο δημοψήφισμα. Το ΟΧΙ μας είναι όχι στα Μνημόνια τους, παλιά και νέα.

Συντριπτικό είναι το μήνυμα και για τους ξεφτιλισμένους ηγέτες του Ναι, που νόμισαν ότι η εκστρατεία εκφοβισμού που απέτυχε στις εκλογές του Γενάρη θα μας τρώμαζε αυτή τη φορά. Οι κλειστές τράπεζες έγιναν ήδη ο πολιτικός τάφος του Σαμαρά και ας ετοιμάζεται και ο υπόλοιπος θίασος των αφεντικών.

Παράλληλα, η μάχη για το ΟΧΙ και η νίκη του ξεσήκωσε και ξεσηκώνει την αλληλεγγύη των εργατών σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Η ταξική πόλωση δεν είναι «ελληνική ιδιαιτερότητα», και αυτό μας δίνει δύναμη για τη συνέχεια.

Να οργανωθούμε

Η μάχη δεν τελειώνει εδώ. Κερδίσαμε αυτό το γύρο με τον μαζικό ξεσηκωμό του κόσμου της δουλειάς στις πλατείες, στους εργατικούς χώρους και στις κάλπες. Και με τη στήριξη του κόσμου της Αριστεράς που άφησε πίσω του τις ταλαντεύσεις της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, τις αποχές της ηγεσίας του ΚΚΕ και αγκάλιασε μαζικά τη μαχητική στάση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Εμπειρία

Ξέρουμε, όμως, από την ιστορική εμπειρία, ότι το στρατόπεδο της άρχουσας τάξης δεν παραπαύει αν δεν το τσακίσουμε. Το καλοκαίρι του 1965 απέναντι στον κόσμο που βγήκε στο δρόμο με τα Ιουλιανιά, τα παλατιανά πραξικοπήματα δεν σταμάτησαν να μαγειρεύουν αποστασίες και χούντες. Σήμερα, τα πραξικοπήματα έχουν σαν έδρα τις τράπεζες αντί για τα ανάκτορα, αλλά είναι το ίδιο αδίστακτα.

Δυστυχώς, η κυβερνητική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει την πολιτική του κατευνασμού και του συμβιβασμού απέναντί τους. Ο Αλέξης Τσίπρας με την σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών άπλωσε γέφυρα νεκρανάστασης στους βρικόλακες του Ναι αποδεχόμενος ότι το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος δεν σημαίνει εντολή για ρήξη.

Συνέντευξη με τον
Τάκη Ζώτο σελ. 8

Φτάνει η ώρα της
κατάθεσης των γονιών του
Παύλου Φύσσα σελ.9

Στο μεταξύ στην Κίνα...

Το ελληνικό “όχι” ήταν ένα μεγάλο χαστούκι για τις άρχουσες τάξεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Αλλά δεν ήταν η μοναδική συμφορά που τους χτύπησε αυτές τις μέρες. Και ούτε καν η χειρότερη.

Την περασμένη Παρασκευή το χρηματιστήριο της Σανγκάης έκλεισε με βαριές απώλειες 12%. Ήταν η τρίτη συνεχόμενη εβδομάδα πτώσης για τα χρηματιστήρια της Κίνας. Συνολικά, από τα μέσα του Ιούνη μέχρι σήμερα, οι αξίες των κινεζικών μετοχών έχουν χάσει σχεδόν το 1/3 της αξίας τους. Μέσα σε 15 ημέρες 3 τρισεκατομμύρια δολάρια έγιναν καπνός. Το ποσό είναι ανατριχιαστικό: είναι (με βάση τα στοιχεία του 2012) δυο φορές μεγαλύτερο από την κεφαλαιοποίηση (δηλαδή την αξία όλων των μετοχών, όλων των επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες) του χρηματιστηρίου της Φρανκφούρτης. Και είναι 9 φορές μεγαλύτερο από το δημόσιο χρέος της Ελλάδας.

Κραχ

Το Σάββατο το αμερικανικό οικονομικό ειδησιογραφικό πρακτορείο Bloomberg συνέκρινε το σημερινό Κραχ των χρηματιστηρίων της Κίνας με το Κραχ της αμερικανικής Wall Street τον Οκτώβριο του 1929. Και όχι άδικα.

Η Κίνα, εκτός από “εργοστάσιο” του πλανήτη, έχει εξελιχθεί μέσα στα τελευταία χρόνια και σε ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα κερδοσκοπίας του κόσμου. Από τον Ιούλη του 2014 μέχρι τον φετινό Ιούνη, ο γενικός δείκτης των κινεζικών μετοχών σχεδόν τριπλασιάστηκε. Τώρα η φούσκα έσκασε. Και όπως τον Οκτώβριο του 1929, έτσι και τώρα τίποτα δεν μοιάζει να είναι ικανό να σταματήσει την καταστροφή.

Η κυβέρνηση της Κίνας, πρώτα απ’ όλα, έχει αποδειχτεί ανίκανη να αποφύγει την καταστροφή. “Το Πεκίνο”, γράφει χαρακτηριστικά ο ανταποκριτής της εφημερίδας Financial Times στο Χονγκ Κονγκ, “έχει χρησιμοποιήσει κάθε μέσο σε μια προσπάθεια να σταματήσει τον κατήφορο... που πολλοί φοβούνται ότι κινδυνεύει να εξελιχθεί σε μια ολοκληρωτική κατάρρευση. Για να το πούμε απλά, οι προσπάθειες αυτές δεν έχουν δουλέψει”.

Εξίσου ανίκανη έχει αποδειχθεί και η κεντρική τράπεζα της Κίνας. Την περασμένη εβδομάδα, η Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας (όπως ονομάζεται η κεντρική τράπεζα) έκανε μια απεγνωσμένη προσπάθεια

να ενθαρρύνει τους επενδυτές να επιστρέψουν στα χρηματιστήρια προσφέροντάς τους άφθονο, φτηνό και εύκολο χρήμα: μείωσε τα επιτόκια και ελαχιστοποίησε τα ποσά που οι εμπορικές τράπεζες είναι αναγκασμένες από το νόμο να “παρκάρουν” στην κεντρική τράπεζα (σαν ασφάλεια για τις καταθέσεις). Η επιθετική αυτή πολιτική, όμως, γύρισε μπουμερανγκ: αντί να σταματήσει το κύμα των ρευστοποιήσεων στα χρηματιστήρια την επιτάχυνε: οι δείκτες, αντί να σταθεροποιηθούν, έκαναν μια άγρια βουτιά προς τα κάτω.

Η κεντρική τράπεζα προσπάθησε στη συνέχεια να αντιστρέψει το κλίμα χαλαρώνοντας τους κανόνες δανεισμού. Ένας από τους παράγοντες που είχαν οδηγήσει τη δεκαετία του 1920 στις φούσκες -και στη συνέχεια στο ανεξέλεγκτο κραχ που ακολούθησε- ήταν τα δάνεια με ενέχυρο τις ίδιες της μετοχές (stock on margin). Οι χρηματιστές, έγραφε ο Τζον Κένεθ Γκάλμπρεϊθ, ο “βιογράφος” του Κραχ του 1929 (και πατέρας του Τζέιμς Γκάλμπρεϊθ) ανακάλυψαν με τον τρόπο αυτό τα πλεονεκτήματα της “γεωμετρικής προόδου”: αγόραζαν μετοχές, τις κατέθεταν στις τράπεζες σαν ενέχυρο, με το οποίο έπαιρναν ένα ακόμα δάνειο για να αγοράσουν μετοχές και πάει λέγοντας.

Οι τζογαδόροι στην Κίνα του 2015 έκαναν ακριβώς το ίδιο. Αρχικά η Κεντρική Τράπεζα έβαλε κάποια “αυστηρά” όρια: τα δάνεια δεν μπορούσαν να ξεπεράσουν το 50% της αξίας των μετοχών -με άλλα λόγια τα μισά από τα λεφτά που τζογάραν οι “επενδυτές” θα έπρεπε να είναι δικά τους. Το μόνο όμως που κατάφερε με αυτούς τους περιορισμούς η Κεντρική Τράπεζα ήταν να στρέψει τους κερδοσκόπους στις “σκιάδεις” τράπεζες -στους τοκογλύφους δηλαδή. Οι σκιάδεις αυτές τράπεζες ήταν ένα από τα μεγάλα μυστικά της απογείωσης των κινεζικών χρηματιστηρίων. Στην αρχή οι αρχές κινήθηκαν επιθετικά εναντίον τους. Όταν ξέσπασε, όμως, ο πανικός έτρεξε η ίδια η Κεντρική Τράπεζα να τις υποκαταστήσει, χαλαρώνοντας τον κανόνα του 50%. Μάταια όπως αποδείχτηκε.

Χωρίς φρένο

Το περασμένο Σάββατο, λίγες ώρες μετά τη νέα καθίζηση κατά 12%, μια ομάδα από 21 μεγάλους χρηματιστές ανακοίνωσαν τη δημιουργία ενός ταμείου με στόχο τη σταθεροποίηση της αξίας των

μετοχών. Οι 21 “προικοδότησαν” μάλιστα το ταμείο αυτό με ένα ιλιγγιώδες ποσό - 120 δισεκατομμύρια γουάν, σχεδόν 20 δισεκατομμύρια δολάρια. Η αποστολή του είναι να παρεμβαίνει στα χρηματιστήρια, με μαζικές αγορές όποτε υπάρχει υπερπροσφορά, με στόχο να σταματήσει την πτώση των τιμών.

Το ίδιο ακριβώς, όμως, είχαν κάνει και οι μεγάλες αμερικανικές τράπεζες το 1929. Όπως θυμίζει το Bloomberg, “η άμεση επίπτωση της συνάντησης των πέντε ισχυρότερων τραπεζιτών της Αμερικής στις 24 Οκτώβριο του 1929 στον Οίκο των Μόργκαν ... ήταν ενθαρρυντική: ο πανικός της Μαύρης Πέμπτης έδωσε της θέση του σε μια ανάκαμψη... Η εφημερίδα New York Times έπλεκε το εγκώμιο των τραπεζιτών... Η ενίσχυση της εμπιστοσύνης, όμως, δεν κράτησε. Ο κατήφορος ξανάρχισε την επόμενη Δευτέρα, με τον Dow Jones να χάνει 13% μέσα σε μια μέρα”. Και ο κατήφορος σταμάτησε μόνο αφού το αμερικανικό χρηματιστήριο είχε χάσει ένα ακόμα τρίτο της αξίας του.

Και τα πράγματα είναι ακόμα πιο δύσκολα σήμερα στην Κίνα. Τα 120 δισεκατομμύρια γουάν είναι πραγματικά από κάθε άποψη ένα ιλιγγιώδες ποσό. Αλλά είναι ψίχουλα μπροστά στο τσουνάμι που έχει χτυπήσει τις μετοχές της Κίνας.

“Ανάκαμψη” στην Ελλάδα;

Φυσικά κανείς δεν μπορεί να προβλέψει σήμερα πως θα εξελιχθεί αυτό το κραχ μέσα στις επόμενες μέρες. Πολλοί οικονομολόγοι προβλέπουν ότι οι μετοχές θα “προσγειωθούν” στα επίπεδα που είχαν πριν από ένα χρόνο. Άλλοι εκτιμούν ότι θα πέσουν ακόμα πιο κάτω. Άλλοι πάλι ότι θα μείνουν κάπου στη μέση. Αλλά αυτό ελάχιστα σημασία έχει. Η κρίση στην Κίνα δείχνει με τον πιο τρανταχτό τρόπο τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ολόκληρο το σύστημα -από τη μια άκρη του πλανήτη μέχρι την άλλη. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, αυταπάτες για “ανάκαμψη” της Ελλάδας, αν εφαρμόσει ένα “σωστό” μείγμα περιοριστικών και αναπτυξιακών μέτρων, δεν έχουν καμιά απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

Μόνο ένα πράγμα μπορεί να προστατέψει τους εργατές και τους φτωχούς από αυτή την κρίση του συστήματος: η αντίσταση.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Μια βδομάδα χωρίς τράπεζες

Σκίτσο που δημοσιεύτηκε στους Financial Times

‘Άλλα περίμεναν...

...και άλλα τους βγήκαν

Απέτυχε η κίνηση εκβιασμού και τρομοκράτησης του κόσμου από την ΕΕ και την ΕΚΤ και τη σύμφωνη γνώμη του Στουρνάρα να κλείσει τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης, αναγκάζοντας τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους να κάνουν ουρές στα ΑΤΜ. Ο συνδυασμός οικονομικού στραγγαλισμού και κινδυνολογίας έφερε τελικά το ανάποδο αποτέλεσμα. Ο κόσμος που στάθηκε στις ουρές των ΑΤΜ γνώριζε πολύ καλά ότι όλοι όσοι κερδοσκοπούν τόσα χρόνια από τις πολιτικές της λιτότητας και οι υποστηρικτές τους, ενορχήστρωσαν όλη την εκστρατεία τρομοκράτησης μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν ότι θα συνεχίσουν να ρουφούν το αίμα των ανθρώπων του μόχθου.

Η κίνηση της κυβέρνησης να καταργήσει τα εισιτήρια στις συγκοινωνίες, η απόφαση γιατρών στα νοσοκομεία να μην εισπράττουν χρήματα στα νοσοκομεία για οποιαδήποτε ιατρική πράξη, η αναστολή πληρωμών των δόσεων στην εφορία, ήταν κινήσεις που έστειλαν το μήνυμα ότι οι εκβιασμοί δεν θα περάσουν. Το μόνο που κατάφεραν είναι να ανοίξει ακόμα πιο πλατιά στον κόσμο η συζήτηση ότι οι τράπεζες πρέπει να κρατικοποιηθούν κάτω από εργατικό έλεγχο για να μην έχουν τον έλεγχο οι τραπεζίτες που για τα κέρδη τους φτάσαμε στη σημερινή κρίση.

Πόσο βοήθησαν οι ηγεσίες να βγει το 61%;

ΣΥΡΙΖΑ

Τι ακριβώς έλεγε ο Δραγασάκης και ο Βαρουφάκης;

Ούτε το bankrup που προκάλεσε η τρόικα, ούτε οι ουρές στα ATM, ούτε η πρωτοφανής ακόμα και για τα δικά τους δεδομένα, προπαγάνδα των ΜΜΕ κατάφερε να σταματήσει το ΟΧΙ να εκφραστεί μαζικά στις κάλπες. Το συνεχές σφυροκόπημα όλων των φορέων της κυρίαρχης τάξης που ενώθηκαν σαν μια γροθιά, τελικά εξόργισε περισσότερο τον κόσμο – που σε μεγάλο ποσοστό είχε να χάσει από λίγα ως τίποτα από τον περιορισμό των αναλήψεων.

Αντίθετα, η αίσθηση που εύκολα αποκόμιζε κανείς στη διάρκεια της σύντομης εννιαήμερης προεκλογικής περιόδου, ήταν ότι ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ό, τι μπορούσε για να κλαδέψει την προσπάθεια για ένα μαζικό ΟΧΙ.

Ένα πρώτο δείγμα ήταν η ασάφεια, από την πρώτη στιγμή, αν το δημοψήφισμα ήταν όντως στο τραπέζι ή μια μπλόφα που θα μπορούσε στην πορεία να αποσυρθεί.

Λίγες μόλις ώρες μετά την εξαγγελία του δημοψηφίσματος το πρωί της 27ης Ιούνη, ο Βαρουφάκης (αμέσως μετά το τέλος του Γιούρογκρουπ) δήλωνε «ότι η ελληνική κυβέρνηση, ψάχνει τρόπο να βρεθεί λύση μέχρι την Τρίτη» σημειώνοντας ότι «εάν έλθει βελτιωμένη πρόταση από τους θεσμούς η ελληνική κυβέρνηση θα την υποστηρίξει παροτρύνοντας τους πολίτες να ψηφίσουν υπέρ της αποδοχής της» στο επερχόμενο δημοψήφισμα.

Λίγα εικοσιπεντάωρα μετά, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και μετέχων στις διαπραγματεύσεις Δραγασάκης ρωτήθηκε (30/6) στην ΕΡΤ: «Μια καλή συμφωνία είναι ικανή να βγάλει το δημοψήφισμα από το κάδρο;». Και απάντησε λέγοντας: «Αυτό είναι πολιτικό θέμα, όπως η κυβέρνηση αποφάσισε το δημοψήφισμα, μπορεί να αποφασίσει και κάτι διαφορετικό. Γιατί κάναμε το δημοψήφισμα; Για να πετύχουμε μια συμφωνία που να πληρεί κάποια κριτήρια».

Διάγγελμα

Επρεπε να φτάσουμε στο απόγευμα της 1ης Ιούλη για να διαλυθούν οι αμφιβολίες. Μετά από πολύωρη καθυστέρηση, ο Τσίπρας απεύθυνε τελικά το διάγγελμά του, δηλώνοντας «αιφνιδισμένος γιατί στην Ευρώπη της αλληλεγγύης και του αλληλοσεβασμού να υπάρχουν αυτές οι εικόνες της ντροπής» και τονίζοντας ταυτόχρονα ότι το «ΟΧΙ που προτείνει να ψηφιστεί η κυβέρνηση θα αποτελέσει όπλο για να υπογραφεί μια καλύτερη συμφωνία αμέσως μετά το αποτέλεσμα της Κυριακής».

Η τελική ευθεία από την Πέμπτη ως την Κυριακή ήταν η μονότονη επανάληψη (σε στυλ «μη πείτε μετά ότι δεν σας το είπαμε») αυτής της θέσης: ότι ψηφίζοντας ΟΧΙ σε αυτή τη συμφωνία ψηφίζετε ΝΑΙ στην επόμενη.

Ας αναρωτηθούμε πόσο αλήθεια ανέβαζε την υποστήριξη στο ΟΧΙ η δήλωση του Βαρουφάκη την Παρασκευή 3 Ιούλη: «Μια συμφωνία θα βρεθεί είτε ένα 'ναι' είτε ένα 'όχι' βγει από την κάλπη. Αν είναι 'ναι', τότε θα είναι μια κακή συμφωνία, οι τράπεζες θα ανοίξουν με μια κακή συμφωνία. Αν επικρατήσει το 'όχι', θα έχουμε μια άλλη

«Το ελληνικό μήνυμα στην τρόικα» γράφει το σκίτσο που ανέβασε στην εφημερίδα Socialist Worker της Αγγλίας, ο σκιτσογράφος Τιμ Βέβαια, ο πρώην υπουργός Οικονομικών Βαρουφάκης που είχε κατηγορηθεί ότι σήκωσε το μεσαίο δάκτυλο ενάντια στην τρόικα στην διάρκεια μιας ομιλίας του το 2013, βρίσκεται πλέον εκτός κυβέρνησης προκειμένου να «διευκολυνθεί» μια νέα συμφωνία. Όμως ο κόσμος που είπε το μεγάλο ΟΧΙ, ούτε να παραιτηθεί πρόκειται, ούτε να διευκολύνει ένα νέο μνημόνιο.

συμφωνία που θα είναι βιώσιμη». Ή το πρωτοσέλιδο της Αυγής την ίδια μέρα που προανήγγειλε «Συμφωνία την Τρίτη σε κάθε περίπτωση»...

Αν τελικά, το ΟΧΙ πήγε στο 60% αυτό το οφείλει στη ριζοσπαστικοποίηση και την αυτενέργεια του κόσμου που το στήριξε στους χώρους εργασίας, τις πλατείες, τις λαϊκές, τις ουρές των τραπεζών.

Τον κόσμο που -σε μεγάλο βαθμό έχοντας τη συναίσθηση της πολιτικής μεθόδευσης της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ- θέλησε να στείλει το δικό του μήνυμα: Πλημμυρίζοντας κατά εκατοντάδες χιλιάδες τις πλατείες, μόλις είδε μια αχτίδα αντίστασης μετά από πέντε θλιβερούς μήνες υποχωρήσεων, είπε το δικό του ΟΧΙ, πρώτα στο δρόμο και μετά στην κάλπη. Ένα ΟΧΙ στους εκβιασμούς, ένα ΟΧΙ στη συνέχιση της λιτότητας, ένα ταξικό ΟΧΙ στη θλιβερότητα για ακόμα μια φορά άρχουσα τάξη αυτής της χώρας και τους εκπροσώπους της που αυτές τις μέρες έπιασαν όχι πάτο αλλά απόπατο.

Αυτούς τους τελευταίους προσκάλεσε την επόμενη μέρα ο Αλέξης Τσίπρας σε «εθνική ομοψυχία», καταλήγοντας μάλιστα σε κοινή διαμορφωμένη πρόταση για τη συμφωνία-μνημόνιο που θα προτείνουν στην τρόικα. Ακόμα και αν οι εταίροι δώσουν το ΝΑΙ σε αυτήν την πρόταση, ας μην ξεχνάμε ότι ο λαός το είπε το ΟΧΙ με μεγάλα γράμματα. Και θα το ξαναπεί.

Γιώργος Πίπτας

ΚΚΕ

Ο κόσμος δεν ακολούθησε την “άκυρη” γραμμή

Όλη την προηγούμενη βδομάδα σε εργατικούς χώρους, λαϊκές αγορές, πλατείες και γειτονιές ήταν ολοφάνερη η αδυναμία της ηγεσίας του ΚΚΕ να πείσει ψηφοφόρους και μέλη για τη γραμμή του άκυρου στο δημοψήφισμα.

Γι' αυτό, δύο μόλις μέρες πριν την Κυριακή, η γραμμή του άκυρου με χρήση των ψηφοδελτίων που τύπωσε το ΚΚΕ «διευρύνθηκε». Όπως δήλωσε ο γ.γ του ΚΚΕ Κουτσούμπας: «Άκυρο, λευκό, αποχή πιστεύουμε θα είναι ένα πολύ δυναμικό ποσοστό και πρέπει έτσι να εκφραστεί ο ελληνικός λαός, δηλαδή να γυρίσει την πλάτη σε αυτό που του λένε όλα τα άλλα κόμματα».

Την επόμενη μέρα του δημοψηφίσματος, ο 902 άθροισε τα αποτελέσματα της αποχής, του λευκού και του άκυρου πανηγυρίζοντας για «την ξεκάθαρη αύξηση των ποσοστών των άκυρων και των λευκών, καθώς ένα μέρος του λαού κατάφερε να ξεπεράσει τον εγκλωβισμό και την παραπλάνηση».

Στους πίνακες που παρουσίασε, στη Β' Αθήνας για παράδειγμα, αθροίζει αποχή, άκυρο και λευκό και συγκρίνει το ποσοστό τους επί των εγγεγραμμένων (33,57%) με το ποσοστό του ΟΧΙ επί των εγγεγραμμένων (38,57%)! Δύσκολα μπορεί να σκεφτεί κανείς πιο χοντροκομμένη υπεκφυγή.

Γύρισαν την πλάτη

Συγκρίνοντας κανείς τα αποτελέσματα του ΚΚΕ στις τελευταίες εκλογές μπορεί να διαπιστώσει ότι ψηφοφόροι και μέλη του ΚΚΕ γύρισαν την πλάτη στη γραμμή: Στο πρόσφατο Δημοψήφισμα τα άκυρα ψηφοδέλτια ήταν 310.812 και τα λευκά 36.341. Οι ψήφοι που είχε πάρει το ΚΚΕ στις βουλευτικές εκλογές του Γενάρη το 2015 ήταν 338.138 ενώ τότε τα άκυρα ήταν 114.703 και τα λευκά 34.809.

Στην πραγματικότητα η πτώση είναι πολύ μεγαλύτερη. Σε κάστρα του ΚΚΕ όπως η Ικαρία τα άκυρα στο δημοψήφισμα ήταν

653. Συγκρίνετε αυτόν τον αριθμό με τις ψήφους και το ποσοστό του στις βουλευτικές εκλογές του Γενάρη - 1808 ψήφοι (31,83%) και τα άκυρα 91.

Από την άλλη βέβαια, ο ίδιος ο γγ του ΚΚΕ Κουτσούμπας το βράδυ των αποτελεσμάτων, εμμέσως παραδέχτηκε τη σημασία του ΟΧΙ, δηλώνοντας: «Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα σε όσους και όσες επέλεξαν σήμερα το ΟΧΙ, πιστεύοντας ότι απαντάνε με αυτόν τον τρόπο στα αντιλαϊκά μέτρα, στα μνημόνια. Τους καλούμε όλους και όλες, που σήμερα αισθάνονται δικαιωμένοι που επικράτησε το ΟΧΙ, να μην εφησυχάσουν, να μη συναινέσουν στην προσπάθεια της κυβέρνησης να μετατρέψει αυτό το ΟΧΙ σε ένα ΝΑΙ σε νέες αντιλαϊκές συμφωνίες. Τους τείνουμε το χέρι για τους αγώνες της επόμενης μέρας, ενάντια στην επιδείνωση της ζωής τους».

Δυστυχώς αυτό το κάλεσμα κοινής δράσης συνοδεύεται από την προειδοποίηση ότι «η εναλλακτική που μπορεί ως μια άλλη πιθανότητα να προκύψει και για την οποία έχει μιλήσει η τρόικα, δηλαδή με δρομολόγηση πορείας εξόδου από το ευρώ, είναι και αυτή εκδοχή, που επίσης θα πλήξει μόνο την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα».

Στο δημοψήφισμα το ΚΚΕ απείχε από τη μάχη του ΟΧΙ. Τώρα ετοιμάζεται να απέχει ξανά από την άμεση μάχη για μια αντικαπιταλιστική ρήξη, αναβάλλοντας τα αιτήματα της εξόδου από την ευρωζώνη και την ΕΕ και τη διαγραφή του χρέους (τα οποία τρέμει η κυρίαρχη τάξη και απεύχεται ο ΣΥΡΙΖΑ) μέχρι να έρθει η λαϊκή εξουσία, «με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της οικονομίας για την ανάπτυξη της κοινωνίας, για το λαό και με το λαό μας πραγματικά στην εξουσία...» όπως ανέφερε ο γγ Δ. Κουτσούμπας. Καθόλου παράξενο που πολλοί αγωνιστές της βάσης απέχουν από την προσπάθεια που κάνει η ηγεσία να το μετατρέψει σε κόμμα της μόνιμης αποχής.

Το ΟΧΙ έχει την εφημερίδα του

Το ΟΧΙ είχε την εφημερίδα του! Από την Τετάρτη 1 Ιούλη μέχρι την Κυριακή του δημοψηφίσματος δόθηκαν σε πλατείες, εργατικούς χώρους και εκλογικά κέντρα πάνω από 3000 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Μόνο την Κυριακή έξω από τα σχολεία που ψήφισε ο κόσμος δόθηκαν 1100 φύλλα. Στην συγκέντρωση του ΟΧΙ της Παρασκευής 3/7 στο Σύνταγμα 452 διαδηλωτές αγόρασαν την ΕΑ, ενώ στις αντίστοιχες συγκεντρώσεις στις άλλες πόλεις 110.

Το Σάββατο 4/7 στις εξορμήσεις στις πλατείες δόθηκαν 285 εφημερίδες στο λεκανοπέδιο και 119 στις άλλες πόλεις. Μία από τις καλύτερες αποδείξεις ότι η ψήφος ήταν ταξική είναι ο αριθμός των εργαζόμενων που πήραν την ΕΑ στους χώρους δουλειάς τους αυτές τις μέρες: 720 σε 164 χώρους. Οι εικόνες από τις εξορμήσεις μαρτυρούν γιατί το ΟΧΙ κυριάρχησε.

Ο **Πάνος Μπ.** μας μεταφέρει από την **Καλλιθέα** «οι εξορμήσεις που κάναμε από την ώρα που ανακοινώθηκε ότι θα γίνει το δημοψήφισμα δεν είχαν καμιά σχέση με τις εξορμήσεις προηγούμενων εβδομάδων. Ο κόσμος έδειχνε πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον να συζητήσει με όσους υποστήριζαν το ΟΧΙ, ακόμα και όταν δεν ήξερε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Εγώ δεν είχα την αίσθηση ότι υπήρχε φοβισμένος κόσμος. Σίγουρα είχε μεπερδέματα και ερωτήματα, αλλά δεν ήθελε να συνεχιστούν οι μνημονιακές πολιτικές. Το Σάββατο 4/7 βγήκαμε στην Καλλιθέα και δώσαμε 25 εφημερίδες. Την Κυριακή του δημοψηφίσματος ήμουν στο συνεργείο στη Σιβιτανίδειο, δώσαμε άλλες 22 εκεί. Ο κόσμος του ΟΧΙ ήταν πλειοψηφία και ήταν ενθουσιασμένος. Πολλοί συνταξιούχοι παρά τα όσα ακούγαμε τις προηγούμενες μέρες ήταν πολύ ένθερμοι υπέρ του ΟΧΙ!».

Εντυπωσιακή είναι η εικόνα από την εξορμήση στο νοσοκομείο **Συγγρός**. «Πήγαμε την Πέμπτη 2/7, κάναμε εξορμήση για το ΟΧΙ σε ασθενείς και εργαζόμενους. Η πλειοψηφία ήταν με το ΟΧΙ και μάλιστα ήταν επιθετικοί απέναντι σε αυτούς που έλεγαν να ψηφίσουμε Ναι. Η συζήτηση άνοιγε άλλοτε πιο ήρεμα άλλοτε πιο έντονα. Πήγαμε στην επόμενη μέρα, τι θα κάνουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αν μπορεί η εργατική τάξη να πάρει τον έλεγχο», μας λέει ο **Μάνος Ν.**

Πρόσθεσε ότι «μία εργαζόμενη στην ιματιοθήκη αποφάσισε να οργανωθεί μαζί μας, όπως και δύο ασθενείς που βρήκαμε στα επείγοντα. Έψαχναν εναλλακτική λύση στα Μνημόνια και τη λιτότητα και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τους κάλυπτε πολιτικά. Δώσαμε και δέκα φύλλα της εφημερίδας».

Φοβερή υποδοχή είχε το συνεργείο της ΕΑ στην **ΕΘΕΛ Πειραιά**. «Κάναμε περιοδεία την Πέμπτη 2/7. Ξεκινήσαμε στις 4 το πρωί από τους οδηγούς και στη συνέχεια πήγαμε στην Τεχνική Βάση. Τον μόνο που βρήκαμε να μας πει ότι είναι με το Ναι στο δημοψήφισμα ήταν ένας ξάδερφος μιάς βουλευτίνας της ΝΔ. Όλοι οι άλλοι ήταν με το ΟΧΙ, ακόμα και ψηφοφόροι του ΚΚΕ στις τελευταίες εκλογές. Με το ΟΧΙ ήταν και οι πρακτικάριοι από τις σχολές του ΟΑΕΔ που δεν δουλεύουν μόνιμα στο χώρο. Κάποιοι μας έλεγαν ότι αφού βγάλανε

και το Μητσοτάκη να πει για το ναι, δεν τίθεται κανένα θέμα τι θα ψηφίσουμε. Κάναμε συζήτηση και για τα εισιτήρια. Μας έλεγαν ότι είναι σωστό μέτρο οι δωρεάν συγκοινωνίες, αλλά είναι λίγο. Στο τέλος επισκεφτήκαμε τους διοικητικούς που ήταν ακόμα καλύτερα. Μας καλωσόρισαν, μας θυμόντουσαν από την παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις προηγούμενες εκλογές και αρκετοί μας ρώτησαν για τις θέσεις μας. Δώσαμε συνολικά 10 φύλλα της ΕΑ», μας είπε η **Κατερίνα Θ.**

Χώροι δουλειάς

Στη **Θεσσαλονίκη** πετυχημένη ήταν η εκδήλωση του **ΣΕΚ** την **Πέμπτη 2/7**. Η **Αλεξάνδρα Σ.** μας ενημερώνει για τις εξορμήσεις: «**Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα τόσο σε χώρους της υγείας, σε ΙΚΑ στο κέντρο και την Τούμπα, στο Ιπποκράτειο, το ΨΝΘ, το Θεαγέτειο και το Γεννηματάς, όσο και σε Δήμους, περιφέρειες, ΕΥΑΘ, ΔΕΗ, Δικαστήρια, ΕΤ3 κ.α. όπου οργανώθηκαν όλη την εβδομάδα μαζικές εξορμήσεις, με πολλούς εργαζόμενους να αγοράζουν την Εργατική Αλληλεγγύη ανοίγοντας την συζήτηση για την ρήξη με το ευρώ και την Ε.Ε, την προοπτική της κρατικοποίησης με εργατικό έλεγχο και την επιβολή της διαγραφής του χρέους... Το Σάββατο 4/7 πραγματοποιήθηκε μαζική εξορμήση στην Αγορά του κέντρου της πόλης, όπως επίσης και την Κυριακή αφού από το πρωί βρεθήκαμε σε πολλά σχολεία-εκλογικά κέντρα.**

Από την **Ξάνθη** ο **Παντελής Α.** μας μετέφερε: «Οι σύντροφοι του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δώσαμε καθημερινά τη μάχη του ΟΧΙ των εργατών με εξορμήσεις, εκδηλώσεις, συγκεντρώσεις, αφισοκολλήσεις, πικετοφορίες, παρεμβάσεις στα τοπικά ΜΜΕ, κλπ. Στο μεγάλο συλλαλητήριο του ΟΧΙ της Παρασκευής πουλήσαμε 27 εφημερίδες και δεν υπήρχε άνθρωπος σχεδόν που να μη μοιραστήκαμε μαζί τον ενθουσιασμό του και την αποφασιστικότητα του για να τα πάρουμε όλα πίσω.

Από το πρωί του Σαββάτου εξορμήσαμε μαζί με συντρόφους και συντρόφισσες από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Κεντρική Πλατεία. Μοιράσαμε μαζικά το κείμενο υπογραφών του ΣΕΚ σε μορφή προκήρυξης. Τέτοια αποδοχή του κόσμου και τέτοιο τεράστιο ενδιαφέρον για πολι-

τική συζήτηση είχαμε να συναντήσουμε από τις οργισμένες εξορμήσεις την επομένη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από τους ναζί της Χρυσής Αυγής».

Ο **Νεκτάριος Χ.** μας έστειλε την παρακάτω ανταπόκριση από την **Πάτρα**. «Από την πρώτη μέρα φάνηκε ότι στους εργατικούς χώρους της πόλης η υπεροχή του ΟΧΙ ήταν αδιαμφισβήτητη. Τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης γίνονταν δεχτά με ενθουσιασμό, ενώ η συζήτηση δεν περιοριζόταν στην ψήφο της Κυριακής. Στη Γ' ΔΟΥ εργαζόμενοι έφτασαν να συζητάνε πως θα μπορούσαν να βρουν τα αφεντικά που φυγάδευσαν τις καταθέσεις τους και να τους αναγκάσουν να τις επιστρέψουν ακόμα και αν η κυβέρνηση δεν έχει την διάθεση. Η εκδήλωση του ΣΕΚ για το ΟΧΙ στην Πάτρα είχε επίσης επιτυχία. Η ίδια ατμόσφαιρά επικρατούσε και έξω από το σχολικό συγκρότημα Τεμπονέρα όπου έκανε παρέμβαση το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης. Ο κόσμος μαζικά δήλωνε ότι θα στηρίξει το ΟΧΙ, αγόραζε την Εργατική Αλληλεγγύη και άφηνε το τηλέφωνό του για να δώσει την συνέχεια της μάχης με την αντικαπιταλιστική αριστερά για να φτάσει το ΟΧΙ μέχρι το τέλος. Ο ενθουσιασμός κορυφώθηκε το βράδυ μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων. Το μπλοκ του ΣΕΚ έγινε δεκτό με χειροκροτήματα στην πλατεία Γεωργίου».

Ο νομός **Χανίων** ήταν πρώτος στο ποσοστό του ΟΧΙ πανελλαδικά με 73,77%. Ο **Ειρηναίος Μ.** μας έστειλε τα παρακάτω: «Το ΟΧΙ ήταν πλειοψηφικό στην χανιώτικη κοινωνία αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα αφήναμε τις δυνάμεις του «Ναι» να εκβιάσουν τους εργαζόμενους. Έτσι πήραμε πρωτοβουλίες για να επικοινωνήσουμε με τους εργαζόμενους με μαζικές εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς, στα καθημερινά απογευματινά συλλαλητήρια στο κέντρο της πόλης, στις ουρές των ΑΤΜ, στις πλατείες, στη λαϊκή αγορά, στο δρόμο, ακόμα και στα εκλογικά τμήματα την ημέρα του δημοψηφίσματος. Επίσης, διοργανώσαμε μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση την Τετάρτη 1/7 στο Εργατικό Κέντρο Χανίων, με τη συμμετοχή 35 αγωνιστών».

Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΝΤΑΡΣΥΑ “Αψογή παρουσία, πολύτιμη παρακαταθήκη”

“Ο λαός μίλησε ψηφίζοντας ΟΧΙ στους εκβιασμούς ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ, τη χυδαιότητα των καναλαρχών, την εργοδοτική τρομοκρατία. Συνεχίζουμε ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια, ώστε το ΟΧΙ του λαού να γίνει αφετηρία αντεπίθεσης».

Αυτά ανέφερε στην ανακοίνωσή της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ λίγα λεπτά μετά την ανακοίνωση της μεγάλης νίκη του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, καλώντας σε πορεία από τα Προπύλαια στο Σύνταγμα.

Τις εννέα μέρες της προεκλογικής μάχης, τα μέλη και οι υποστηρικτές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης του ΟΧΙ σε όλα τα μνημόνια.

Με την ανακοίνωσή της στις 27 Ιούνη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αμέσως κάλεσε «τον λαό και την νεολαία να αντιτάξουν ένα περήφανο, ανυπότακτο ΟΧΙ πρώτα απ' όλα στο δρόμο με τους μαζικούς κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες ανατροπής της επίθεσης και των παλιών και νέων μνημονίων, αλλά και στην όποια κάληψη όπου και όταν στηθεί. Είναι ανάγκη τώρα το εργατικό κίνημα, ο λαός με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις του να δώσει «χρώμα» στο ΟΧΙ στην πορεία προς το δημοψήφισμα. Για την αντεπίθεση του κινήματος, για το μεγάλο «Ναι» στον άλλο δρόμο της συνειδητής ρήξης με ΕΕ - ΔΝΤ, της αντικαπιταλιστικής ανατροπής...»

Έτσι, την Πέμπτη 2 Ιούλη πάνω από 5000 διαδήλωσαν στην πορεία που ξεκίνησε από τα Προπύλαια και κατέληξε στα γραφεία της ΕΕ, όπου αναρτήθηκε πανώ παρά την επίθεση των ΜΑΤ στους διαδηλωτές. Με το σύνθημα «ούτε μια ώρα χαμένη» τα μέλη και οι υποστηρικτές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φρόντισαν οι δρόμοι της Αθήνας να γεμίσουν από αφίσες και συνθήματα για το ΟΧΙ, δίνοντας τον τόνο. Ακόμα περισσότερο βρέθηκαν σε καθημερινή βάση στις γειτονιές, τους εργατικούς χώρους, τις ουρές στα ΑΤΜ για να μιλήσουν στον κόσμο και να σπάσουν την προπαγάνδα και τον τρόπο που καλλιεργούσε η άλλη πλευρά.

Όπως χαρακτηριστικά έγραψε στη σελίδα του στο fb ο **Στάθης Κουβελάκης**, μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ: «... θα ήθελα να εκφράσω με τον πιο ηχηρό τρόπο την συγκίνηση και τον βαθύτατο σεβασμό που μου ενέπνευσαν η αψογή παρουσία και παρέμβαση των συντρόφων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Απόλυτα ενωτική, μαχητική, με υψηλό συναίσθημα ευθύνης έναντι της κρισιμότητας της κατάστασης και της μάχης που δίνουν οι λαϊκές δυνάμεις. Αυτό αποτελεί μια πολύτιμη παρακαταθήκη για τους αγώνες του μέλλοντος και την πορεία της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στην χώρα μας».

Με μεγάλη συμμετοχή και πλούσια συζήτηση πραγματοποιήθηκε ο κύκλος των εκδηλώσεων για το δημοψήφισμα που οργάνωσαν εκτάκτως η Εργατική Αλληλεγγυή και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, σε πολλές πόλεις της χώρας. Συζητήσεις πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Χανιά, το Ηράκλειο, την Πάτρα, την Ξάνθη και το Βόλο.

Στη συζήτηση της Αθήνας την Τετάρτη 1/7 στην ΑΣΟ-ΕΕ, έγιναν μια σειρά τοποθετήσεις από συντρόφους και συντρόφισσες για την ανταπόκριση του κόσμου στην καμπάνια του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το ΟΧΙ, που ξε-

κίνησε μόλις λίγες ώρες μετά την ανακοίνωση του δημοψηφίσματος.

Σε αυτό το φύλλο δημοσιεύουμε βασικά σημεία από την εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα όπως και από τις παρεμβάσεις του δικηγόρου και μέλους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Κ. Παπαδάκη και του πρόεδρου της ΠΕΝΕΝ, Α. Νταλακογιώργου.

Στην ιστοσελίδα sekonline.gr έχετε τη δυνατότητα να παρακολουθήσετε σε βίντεο ολόκληρη την εισήγηση του Πάνου Γκαργκάνα, καθώς και να διαβάσετε ανταποκρίσεις από τις εκδηλώσεις στις άλλες πόλεις.

Σ.Μ.

Γύρος ανοιχτών εκδηλώσεων

Γεμάτο ήταν το αμφιθέατρο Δερινύ της ΑΣΟΕΕ, την Τετάρτη 1 Ιουλίου, στην εκδήλωση που οργάνωσε η Εργατική Αλληλεγγυή και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα για το ΟΧΙ.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Πάνος Γκαργκάνας, θέτοντας εξ αρχής το δίλημμα του δημοψηφίσματος. “Στο στρατόπεδο του ΝΑΙ είναι τα αφεντικά. Ή θα ψηφίσεις μαζί τους ή εναντίον τους” και συνέχισε χαρακτηρίζοντας την εκστρατεία των αφεντικών ως ένα μεγάλο πραξικόπημα.

“Είναι πραξικόπημα μετά το μούρισμα των μνημονίων στις εκλογές του Γενάρη να απαιτούν τη συνέχισή τους και να ζητάνε και καινούργια. Στα Ιουλιανά του '65, το πραξικόπημα το οργάνωσαν τα ανάκτορα. Τώρα το οργάνωσαν οι τράπεζες. Ο Ντράγκι και η ΕΚΤ έκλεισαν της τράπεζες με το κλείσιμο της ρευστότητας. Το ίδιο και σε σχέση με τα ΜΜΕ και την τρομοκρατία που εξαπολύουν. Είναι τα ίδια συγκροτήματα που πριν 50 χρόνια έπαιζαν αυτό το ρόλο. Και οι Καμίνηδες, οι Μπουτάρηδες, η εκκλησία, όλοι δίνουν τα ρέστα τους για να ελεγχουν τις εξελίξεις και δεν τους περνάει” τόνισε.

“Αυτή η κατάσταση δεν αντιμετωπίζεται με συμβιβασμούς. Πέντε μήνες τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ πάει με τους συμβιβασμούς και κάθε συμβιβασμός αποθρασύνει περισσότερο την απέναντι πλευρά. Η διαδικασία των συμβιβασμών έφτασε στο σημείο, η

συμφωνία να είναι τέτοια, που η κυβέρνηση να μην μπορεί να βάλει την υπογραφή της. Έτσι οδηγηθήκαμε στο δημοψήφισμα. Αλλά για να είμαστε ξεκάθαροι θα πρέπει να δούμε και την άλλη πλευρά. Ο Τσίπρας θα έβαζε την υπογραφή του αν δεν υπήρχε ο κόσμος, τα δυνατά εργατικά κομμάτια, που πάλεψαν ενάντια στους συμβιβασμούς. Δεν ήταν ντρίμπλα της κυβέρνησης, το δημοψήφισμα. Ήταν αποτέλεσμα της επιθετικότητας της άρχουσας τάξης και της αντίστασης του κόσμου”.

Ταλαντεύσεις

“Οι ταλαντεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζονται ακόμα και στη μέση αυ-

τής της κρίσιμης βδομάδας. Το βάρος πέφτει στην αντικαπιταλιστική αριστερά να δώσει απαντήσεις και να βοηθήσει τη δυναμική του κόσμου να ξεδιπλωθεί. Ακούμε στις τηλεοράσεις ότι δεν μπορείτε να σηκώνετε 60 ευρώ πλέον γιατί τελείωσαν τα 20άρικα. Κανένας δεν βάζει το ερώτημα, πού πήγαν τα 20ευρα; Στα σουπερ μάρκετ δεν πάει κάθε μέρα ο κόσμος να ψωνίσει; Τί γίνεται η είσπραξη των σουπερ μάρκετ; Ο Μπόμπολας από τα διόδια στην Αττική Οδό μαζεύει κάθε μέρα ένα εκατομμύριο ευρώ. Γιατί να μην πληρώνει ο Μπόμπολας αυτό το ένα εκατομμύριο την ημέρα και να υπάρχουν όσα 20ευρα θέλουμε. Υπάρ-

χουν πολύ απλές και πρακτικές λύσεις αρκεί να είναι κανείς διατεθειμένος να συγκρουστεί με τα συμφέροντα. Ο αντικαπιταλισμός δεν είναι αφηρημένη θεωρία. Είναι πρακτική απάντηση σε όποιο πρόβλημα πάνε να δημιουργήσουν οι καπιταλιστές”.

Διαγραφή του χρέους

“Αναβαθμίζεται το θέμα του χρέους. Η πρότασή μας για διαγραφή του χρέους είναι τεράστιο όπλο. Η κυβέρνηση δεν πλήρωσε την Τρίτη το ΔΝΤ. Καλά έκανε. Αυτό πρέπει να συνεχιστεί και να απλωθεί και στην ΕΚΤ. Εκεί έχουμε ακόμα μεγαλύτερη δύναμη. Μια στάση πληρωμών στην ΕΚΤ, θα έκοβε το χέρι του Ντράγκι

κι όλων των τραπεζιτών που εκβιάζουν αυτή τη στιγμή. Θα τους αφήνε αγκαλιά με ένα χρέος 300 δις που τινάζει στον αέρα όλο το σύστημά τους. Άρα αυτό το χαρτί είναι η στιγμή να βγει μπροστά. Αρνούμαστε να πληρώσουμε το χρέος, παίρνουμε τον έλεγχο του τραπεζικού συστήματος εδώ πέρα. Εργατικός έλεγχος λοιπόν κι όχι μόνο στις τράπεζες. Βλέπουμε τα παιχνίδια που παίζουν εφοπλιστές και λοιπά αφεντικά όλη αυτή τη βδομάδα”.

Σε σχέση με τη στάση του ΚΚΕ πρόσθεσε: “Το ότι δίνουμε τις αντικαπιταλιστικές απαντήσεις δεν σημαίνει ότι αυτά τα γυρίζουμε ανάποδα. Σαν την ηγεσία του ΚΚΕ που λέει: “Ή θα υπάρχει στο ψηφοδέλτιο εκτός από το ΟΧΙ στη συμφωνία και το ΟΧΙ στην ΕΕ κλπ αλλιώς ψηφίζουμε άκυρο”. Είναι τραγικό λάθος και αυτό το καταλαβαίνουν χιλιάδες φίλοι του ΚΚΕ. Θα δώσουμε μαζί με τον κόσμο του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ αυτή τη μάχη και χρειάζεται να είμαστε ξεκάθαροι ότι αυτό το ΟΧΙ δεν θα είναι χαρτί στα χέρια του Τσίπρα για να το εξαργυρώσει στις διαπραγματεύσεις. Η εργατική αντίσταση ενισχύεται με το ΟΧΙ”.

Η εισήγηση έκλεισε με την επισήμανση ότι “τίποτα δεν τελειώνει την Κυριακή. Είναι ένας αγώνας διάρκειας που τον έχουμε ξεκινήσει τα προηγούμενα χρόνια και θα συνεχίσουμε οργανώνοντας όλον αυτόν τον κόσμο που θέλει να δώσει τη μάχη”.

Ψηφίζουμε το ΟΧΙ χωρίς αυταπάτες, έστω κι αν ξέρουμε ότι ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ που είναι στην κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να το διαχειριστεί. Η πίεση του κόσμου την έκανε να αποφασίσει δημοψήφισμα. Έχει πολύ μεγάλη σημασία η προβολή μιας άποψης του ΟΧΙ σε όλα, ΟΧΙ σε κάθε συμφωνία, ΟΧΙ σε ευρώ και ΕΕ.

Υπάρχει μια πολύ μεγάλη ανευθυνότητα όσο αφορά το ΣΥΡΙΖΑ, από τότε που ανέλαβε την κυβέρνηση. Όσο κι αν ήταν πραξικοπηματικό το κλείσιμο των τραπεζών από τον Ντράγκι δεν ήταν κάτι απρόβλεπτο. Το είδαμε στην Κύπρο πριν από 4 χρόνια κι ο Αναστασιάδης αναγκάστηκε να πει ναι σε όλα. Αυτό όφειλε να το είχε προβλέψει και να το είχε οργανώσει. Δεύτερον δεν μπορεί να διαλαλεί 5 μήνες τη ρήξη, να γαβγίζει χωρίς να δαγκώνει και να μην παίρνει κανένα μέτρο για να προετοιμάσει τη ρήξη. Επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ όφειλε να προβλέψει όλο αυτό που γίνεται με τα κανάλια.

Τα λέω όλα αυτά όχι γιατί είναι το κύριο ζήτημα η αντιπαράθεση με το ΣΥΡΙΖΑ. Το κύριο αυτή τη στιγμή είναι το ΟΧΙ. Όποιος λέει άκυρο – αποχή στην ουσία ψηφίζει ΝΑΙ και είναι ανήκουστο αυτό το πράγμα. Όσο ανήκουστο θα ήταν στο δημοψήφισμα του '74 για τη μοναρχία να υπήρχε αριστερά που να έλεγε καπιταλισμός είναι το ένα, καπιταλισμός είναι και το άλλο.

Το δικό μας ΟΧΙ είναι αληθινό και αυτό οφείλουμε να κάνουμε προοπτική της κοινωνίας, που δεν μπορεί να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Η δική μας αριστερά χρόνια μιλάει για το μεταβατικό πρόγραμμα και σήμερα τα σημεία του είναι δυνατόν να γίνουν πράξη με εργατικό έλεγχο και να οδηγήσουν σε μια άλλη προοπτική.

Κώστας Παπαδάκης

Φάνηκε σε όλη αυτή την περίοδο η αδιέξοδη και αναποτελεσματική πολιτική που άσκησε ο ΣΥΡΙΖΑ, με τις αυταπάτες που καλλιέργησε η δήθεν θεωρία ότι μπορούμε να εφαρμόσουμε το προεκλογικό μας πρόγραμμα όπως αυτό εκπονήθηκε στη Θεσσαλονίκη, μέσα στην ΕΕ και την ευρωζώνη. Φτάσαμε στο αδιέξοδο αυτής της διαπραγματευτικής στρατηγικής.

Σε κάθε υποχώρηση που κάνανε, οι δανειστές ήταν ακόμα πιο απαιτητικοί και αξιωναν περισσότερες περικοπές και λιτότητα. Σε συνδυασμό με την άρνησή τους να παράσχουν την οποιαδήποτε δέσμευση για το χρέος ανάγκασαν τον Τσίπρα να διακόψει αυτή τη διαδικασία και να προσφύγει σε μια νέα λαϊκή ετυμηγορία.

Το πλαίσιο του ίδιου του ερωτήματος του δημοψηφίσματος σε συνδυασμό με τις διευκρινήσεις που δόθηκαν τόσο από τον Δραγασάκη όσο κι από τον Τσίπρα ξεκαθαρίζει το τί θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ξεκαθάρισαν ότι όποια κίνηση κι αν γίνει στη διαπραμάτευση είναι για την παραμονή στο ευρώ και την

ΕΕ για μια καλύτερη συμφωνία. Το πακέτο των 8 δις δεν το αποσύρει. Ούτε το βάζει στο συρτάρι. Πολύ περισσότερο δεν το πετάει στα σκουπίδια.

Βεβαίως το ερώτημα είναι η εργατική τάξη, τα συνδικάτα, οι εργαζόμενοι, η αντικαπιταλιστική κι επαναστατική αριστερά πώς πρέπει να παρέμβουν σε αυτές τις συνθήκες; Πρέπει να βάλουμε το δικό μας δίλημμα. Να πάρουμε τη δική μας θέση. Έξω από το ευρώ, την ΕΕ, παύση πληρωμών στους τραπεζίτες και διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, τερματισμό των μνημονιακών νόμων της τελευταίας 5ετίας.

Το ΟΧΙ δεν είναι εύκολη υπόθεση. Δεν υπάρχει εφεδρεία του συστήματος που να μην έχει κινητοποιηθεί σε όλα τα επίπεδα. Πολιτικό, οικονομικό, επιστημονικό, δημοσιογραφικό. Εμείς να δώσουμε τη δική μας εναλλακτική θέση και πρόταση και να γίνει κτήμα του κόσμου πριν την κάλπη, στην κάλπη και μετά την κάλπη.

Αντώνης Νταλακογιώργος, πρόεδρος ΠΕΝΕΝ

Ανοίγει όλη η βεντάλια των ενόχων

Με ποιο ρυθμό προχωρά η δίκη της Χρυσής Αυγής;

Η δίκη ξεκίνησε με συνειδητή και μεθοδευμένη κωλυσιεργία από τη μεριά της Χρυσής Αυγής. Ο στόχος της ήταν να μην υπάρχει δημοσιότητα και ειδικά με την ηγεσία ως κατηγορούμενη. Έτσι αρχικά χρησιμοποίησαν ένα φτηνό κόλπο, έβαλαν κατηγορούμενους να πουν ότι δεν έχουν δικηγόρο για να μη προχωράει η διαδικασία. Στη συνέχεια όμως η δίκη πήρε έναν πιο γρήγορο ρυθμό και λόγω των αντιδράσεων για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση και γιατί έμπαινε και το σοβαρότατο ζήτημα της νομιμοποίησης της πολιτικής αγωγής.

Γενικά η Χρυσή Αυγή θέλει η δίκη να πάει σε βάθος χρόνου και δε θα παραιτηθεί από την προσπάθεια καθυστέρησης. Στο μεταξύ θα αποφυλακιστούν όλοι. Βγήκε και ο Κασιδιάρης, είχε προηγηθεί ο Γερμενής. Ελπίδα και φιλοδοξία τους είναι η αλλαγή στο κεντρικό πολιτικό πεδίο έτσι ώστε να γίνουν κομμάτι της ανασύνθεσής του και να ξεφύγουν από τις κατηγορίες με αυτό τον τρόπο.

Η διεξαγωγή της δίκης στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού προκάλεσε μεγάλες αναδράσεις. Που βρίσκεται αυτό το ζήτημα;

Το ζήτημα του χώρου, το που θα γινόταν αυτή η δίκη, ήταν κεντρικό πολιτικό διακύβευμα. Εμείς ως πολιτική αγωγή, ειδικά με τη νέα κυβέρνηση της αριστεράς, θεωρούσαμε ως αυτονόητο ότι η δίκη θα γινόταν στο κέντρο της Αθήνας, στο φυσικό της χώρο, στο Εφετείο.

Η επιδίωξη της ΧΑ ήταν να γίνει η δίκη μακριά από το κέντρο της Αθήνας, μακριά από τη δημοσιότητα καθώς είναι μια δίκη με κεντρικό πολιτικό ενδιαφέρον, που θα τραβούσε την προσοχή όλου του αντιφασιστικού κινήματος, άρα κόσμος πολύς καθημερινά θα βρισκόταν μέσα και έξω από το δικαστήριο. Αυτό δεν το ήθελε η Χρυσή Αυγή, δεν το ήθελε ούτε η διοικητική ιεραρχία του Εφετείου που είπε ότι δεν μπορεί να δεχτεί τη δίκη εκεί και όπως φάνηκε, δυστυχώς, ούτε η κυβέρνηση το ήθελε.

Ανεξάρτητα από κάποιες φωνές μέσα στην κυβέρνηση που υπεράσπιζαν τη μεταφορά στο Εφετείο και παρά τις σχετικές παρεμβάσεις που από την πρώτη στιγμή είχαμε κάνει, το υπουργείο Δικαιοσύνης κρύφτηκε πίσω από τη διοικητική ιεραρχία του Εφετείου κι έτσι πήγε η δίκη στον Κορυδαλλό.

Αυτή η επιλογή όμως άνοιξε μια μεγάλη κόντρα και δημιούργησε και καινούργιες συμμαχίες για το αντιφασιστικό κίνημα. Ο δήμος Κορυδαλλού, οι τοπικές ΕΛΜΕ, όλος ο κόσμος του δήμου και οι γειτονικοί δήμοι συντάχτηκαν με το αντιφασιστικό κίνημα. Το εντυπωσιακό ήταν ότι τις πρώτες μέρες χωρίς να έχουμε νομιμοποιηθεί ως πολιτική αγωγή, παρεμβαίναμε για το θέμα του χώρου. Αυτό δημιούργησε πολιτικό ζήτημα στην κυβέρνηση και έτσι το υπουργείο Δικαιοσύνης αναγκάστηκε εν τέλει να πει ότι πρέπει να έρθει στο Εφετείο. Υποσχέθηκε δημιουργία νέας αίθουσας μέχρι το Σεπτέμβριο, ενώ και η πρόεδρος του δικαστηρίου, παρότι αρχικά δεν ήθελε να ακούσει τίποτα και υποστήριζε ότι δεν είναι δικό της θέμα, στο τέλος δημοσιοποίησε η ίδια την αντί-

Συνέντευξη με τον Τάκη Ζώτο, δικηγόρο της Πολιτικής Αγωγής, στη Λένα Βεργό

θεση της με τη διοίκηση του Εφετείου. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Είναι μια ένδειξη του τι μπορεί να πετύχει η πίεση του αντιφασιστικού κινήματος. Φυσικά, χρειάζεται νέος κύκλος κινητοποιήσεων για να πιέσουμε να υλοποιηθεί η υπόσχεση του υπουργείου.

Στην τελευταία δικάσιμο νομιμοποιήθηκε η πολιτική αγωγή. Πώς είδες την απόφαση του δικαστηρίου;

Η πολιτική αγωγή ήταν το πιο μεγάλο στοιχείο που βάλαμε σε αυτή τη δίκη. Από πολύ νωρίς, τον Οκτώβριο του 2013, είπαμε ότι χρειάζεται το αντιφασιστικό κίνημα και τα θύματα να εκπροσωπηθούν σε αυτή τη δίκη όσο γίνεται περισσότερο. Το επιδιώξαμε και το πετύχαμε. Βάλαμε μάλιστα τον πήχη πολύ ψηλά. Επιδιώξαμε ότι θα είμαστε πολιτική αγωγή για όλους τους κατηγορούμενους, για τα μέλη, για τα εκτελεστικά όργανα των εγκληματικών πράξεων, για τους συμμετέχοντες και διευθύνοντες την εγκληματική οργάνωση.

Στη αρχή αιφνιδιάστηκε και το δικαστήριο γιατί θεωρούνταν μέχρι τώρα περίπου ως αυτονόητο ότι για το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης -το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα- δεν χωρεί πολιτική αγωγή. Έτσι η μάχη ήταν πολύ μεγάλη.

Για τους κατηγορούμενους της ναζιστικής οργάνωσης ήταν πολύ κρίσιμο να μην έχουν απέναντί τους πολιτική αγωγή που θα διερευνά σε βάθος όλα τα εγκλήματα, αλλά κυρίως τα κίνητρα, τους σχεδιασμούς, την ενιαία δράση και βέβαια από που προέρχονται όλα αυτά: ότι χωρίς τη ναζιστική ιδεολογία και οργάνωση δεν θα υπήρχαν τα εγκλήματα.

Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν άτολμη και αντιφατική. Δέχτηκε πολιτική αγωγή για την εγκληματική οργάνωση μόνο για τους κατηγορούμενους που έχουν και τις εγκληματικές πράξεις. Είναι αρκετοί, εικοσιοχτώ άτομα. Δεν δέχτηκε όμως να είμαστε πολιτική αγωγή και για τους διευθύνοντες. Είμαι περίεργος να δω την αιτιολογία της απόφασης, γιατί δεν μπορεί να υπάρχει σοβαρή νομική αιτιολογία, όταν το βούλευμα το ίδιο δέχεται ότι με εντο-

λές και οδηγίες της διευθυντικής ομάδας σχεδιάστηκαν και εκτελέστηκαν όλα τα εγκλήματα.

Πώς θα κινηθεί η πολιτική αγωγή;

Παρά τους περιορισμούς, η πολιτική αγωγή θα είναι ένα πεδίο διεκδίκησης και αναμέτρησης και με την έδρα και με τους δικηγόρους των κατηγορουμένων. Η κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης για την οποία επιτρέπεται να παριστάμεθα για κάποιους κατηγορούμενους, πρέπει να αποδειχτεί. Και για να αποδειχτεί πρέπει να διερευνηθούν όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία.

Τί σημαίνει αυτό; Από τη στιγμή που έχουμε το δικαίωμα να ερευνήσουμε αν ο Πανταζής, ο πυρηνάρχης Περάματος, είναι μέλος σε εγκληματική οργάνωση, πρέπει να διερευνήσουμε τα εξής: πότε έγινε ο Πανταζής πυρηνάρχης, ποιος ήταν ο περιφερειάρχης (που ήταν ο Λαγός), πώς συγκροτήθηκε το τάγμα εφόδου εκεί, σε ποιον αναφερόταν, που έδινε λογαριασμό, ποια η ιεραρχική ηγεσία, πώς εκπαιδεύονταν, τι σχέσεις είχε με τον τοπικό κρατικό μηχανισμό και με τους τοπικούς εφοπλιστές στο Πέραμα και τη Ζώνη.

Έχουμε την "τύχη" να έχουμε απέναντί μας ως κατηγορούμενους το πιο ζωντανό τάγμα εφόδου, που έκανε τα περισσότερα εγκλήματα, με περιόδους σε όλη την Ελλάδα. Βλέπουμε δηλαδή τους ίδιους ανθρώπους να είναι παρόντες στη Σπάρτη, στη Κόρινθο, το Αργίνο, την Πάρο, σε όλη τη χώρα όπου έγιναν εγκληματικές πράξεις της ΧΑ. Άρα αυτό μας ανοίγει τη βεντάλια να μιλήσουμε για όλα.

Αμέσως μετά τη νομιμοποίησή σας ως πολιτική αγωγή, καταθέσατε κάποια απήματα σχετικά με τη διαδικασία της δίκης. Ποια είναι και πώς θα βοηθήσουν;

Το πρώτο είναι να ηχογραφούνται τα πρακτικά της δίκης και στη συνέχεια να απομαγνητοφωνούνται. Πρώτον γιατί χρειάζεται τα πρακτικά να είναι προσβάσιμα από όλους τους συνηγόρους, να μπορούμε δηλαδή ανά πάσα

στιγμή να ανατρέχουμε σε αυτά, γιατί η δίκη αυτή προβλέπεται να κρατήσει πάρα πολλούς μήνες. Και δεύτερον, γιατί αυτό εξυπηρετεί τη δημοσιότητα της δίκης, να ξέρει ο κόσμος ποιοι είναι οι ισχυρισμοί των κατηγορουμένων και ποιοι των θυμάτων και τι αποκαλύπτεται σε αυτή τη δίκη. Αυτό είναι ο κανόνας σε όλες τις δίκες, επιπέδου ειρηνοδικείου. Θα είναι απίστευτο να μην ακολουθηθεί σε αυτή την ιστορικής πολιτικής και κοινωνικής σημασίας δίκη. Θα το διεκδικήσουμε μέχρι τέλους. Είναι δουλειά του υπουργείου Δικαιοσύνης και του δικαστικού μηχανισμού να οργανώσει στοιχειωδώς τις προϋποθέσεις μιας δίκαιης δίκης.

Το δεύτερο είναι να εγκατασταθούν τα τεχνικά μέσα για να μπορούμε να βλέπουμε όλοι τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία. Όπως βίντεο που αποκαλύπτουν εγκληματική δράση, παραστρατιωτική δομή και εκπαίδευση ή ηχητικά ντοκουμέντα που αποκαλύπτουν συνομιλίες μεταξύ κατηγορουμένων, μεταξύ κατηγορουμένων και αστυνομικών. Υπάρχει για παράδειγμα η περίφημη συνομιλία του Ανδρουτσόπουλου που λέει ότι στην απόπειρα δολοφονίας του Κουσουρή, μαζί του ήταν ο Παναγιώταρος και ο Ζαφειρόπουλος και ότι τους έβαλε να την κάνουν ο Μιχαλολιάκος.

Το τρίτο έχει σχέση με τη δημοσιότητα της δίκης, να μαγνητοσκοπείται και να μεταδίδεται. Είναι ένα ζήτημα εξαιρετικά σοβαρό. Υπάρχουν αντιρρήσεις ότι η βιντεοσκόπηση μπορεί να δραματοποιεί τα δεδομένα, να κάνει φόκους σε πρόσωπα ή σε ορισμένα στοιχεία και να παραποιεί την πραγματικότητα. Αν όμως είναι σταθερή η κινηματογράφηση όλα αυτά αποφεύγονται. Παρόλα αυτά υπάρχει νόμος που λέει ότι έστω και ένας παράγοντας της δίκης να αρνηθεί τη δημοσιότητα αυτού του τύπου, τότε το δικαστήριο δεν μπορεί να την επιτρέψει.

Και το αντιφασιστικό κίνημα;

Αν κάτι αναδεικνύεται σε αυτή τη δίκη είναι ο τεράστιος ρόλος που μπορεί να παίξει ο ανεξάρτητος παράγοντας που είναι το αντιφασιστικό κίνημα. Χωρίς την πίεση των εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που βγήκαν στο δρόμο, αυτή η δίωξη δε θα είχε γίνει ποτέ. Χωρίς την εντυπωσιακή εμφάνιση του αντιφασιστικού κινήματος την πρώτη μέρα της δίκης αλλά και τη ζωντανή του παρουσία σε κάθε δικάσιμο, όλα τα παραπάνω θα ήταν στον αέρα. Γι' αυτό έχει σημασία να κρατηθεί. Πρέπει να υπάρχει η φωνή του κόσμου της πλειοψηφίας που λέει ότι η Χρυσή Αυγή είναι ναζιστική εγκληματική οργάνωση. Μόνο έτσι θα έχουμε δίκαιη δίκη για τα θύματα, με ισόβια στους ενόχους, δράστες και διευθύνοντες.

Όλος ο κόσμος που αυτές τις μέρες βγαίνει στους δρόμους ενάντια στους εκβιασμούς των δανειστών και το νέο μνημόνιο που ετοιμάζουν, είναι ο κόσμος που μπορεί να στείλει τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή, είναι ο σύμμαχος του αντιφασιστικού κινήματος. Γι' αυτό και η Χρυσή Αυγή ήταν παγιδευμένη, δεν μπορούσε να πάει ούτε στη συγκέντρωση του ΟΧΙ, ούτε και στη συγκέντρωση του ΝΑΙ.

Έρχεται η ώρα να καταθέσουν οι γονείς του Παύλου Φύσσα

Την Πέμπτη 9 Ιούλη συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής στη δικαστική αίθουσα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού. Η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) καλεί την ίδια μέρα σε μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από τις φυλακές στις 8πμ.

Μετά τη νομιμοποίηση της πολιτικής αγωγής η οποία απασχόλησε τις πέντε προηγούμενες συνεδριάσεις του δικαστηρίου (βλέπε συνέντευξη του Τ.Ζώτου στη διπλανή σελίδα), η δίκη της ναζιστικής συμμορίας μπαίνει στην επόμενη κρίσιμη φάση της. Από τη συνεδρίαση της 9ης Ιούλη, τη δέκατη στη σειρά, ξεκινά η εξέταση των 130 και πλέον μαρτύρων κατηγορίας που έχει ορίσει η εισαγγελία κατά των 69 κατηγορουμένων χρυσαυγίτων.

Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα το βράδυ της 17ης Σεπτεμβρίου του 2013 είναι η πρώτη υπόθεση που θα εξεταστεί και οι Παναγιώτης, Μάγδα και Ειρήνη Φύσσα, πατέρας, μητέρα και αδελφή του Παύλου Φύσσα αντίστοιχα, οι πρώτοι που καταθέτουν. Η μαζική παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος στο πλευρό τους είναι παραπάνω από απαραίτητη.

Μάρτυρες κατηγορίας

Επίσης, στην επόμενη δικάσιμο θα διαβαστεί ο κατάλογος των μαρτύρων κατηγορίας που έχουν προσκληθεί εκ μέρους της πολιτικής αγωγής. Μία από τις πιο εμβληματικές φυσιογνωμίες που έχει καλεστεί ως μάρτυρας κατηγορίας από τους δικηγόρους των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ, είναι ο Μίκης Θεοδωράκης.

Εκ μέρους του Αιγύπτιου αλιεργάτη Αμπουζίντ Εμπάρακ, η πολιτική αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος έχει καλέσει ως μάρτυρες κατηγορίας ένα ευρύ φάσμα αντιφασιστών, ανθρώπων των Γραμμάτων και των Τεχνών, μεταναστών, εκλεγμένων της τοπικής αυτοδιοίκησης, συνδικαλιστών, ατόμων με αναπηρία.

Ανάμεσά τους είναι οι δήμαρχοι Κορυ-

Οι γονείς του Παύλου Φύσσα εξαγριωμένοι από τις προκλήσεις των δολοφόνων χρυσαυγίτων σε προηγούμενη συνεδρίαση της δίκης

δαλλού και Κερατσινίου Σταύρος Κασιμάτης και Χρήστος Βρεττάκος, ο πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ Παναγιώτης Καλφαγιάννης, ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου, ο διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης Πάνος Γκαργκάνας, ο δημοσιογράφος Γιώργος Πίττας, η δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη Κατερίνα Θωΐδου, ο πρώην δημοτικός σύμβουλος Πειραιά Θανάσης Διαβολάκης, ο ηθοποιός Βασίλης Κουκαλάκι, ο Αντώνης Ρέλλας από την Κίνηση Χειραφέτησης ΑΜΕΑ «Μηδενική Ανοχή», οι δικηγόροι Κώστας Τορπουζίδης και Μπάμπης Κουρουνδής από τη Θεσσαλονίκη, οι εκπαιδευτικοί Μαργαρίτα Παπαμηνά δασκάλα στα Χανιά, Σεραφείμ Ρίζος δημοτικός σύμβουλος Χανίων και Τζεμαλή Μηλιαζήμ δάσκαλος στην Ξάνθη, επίσης ο Δημήτρης Κουσουρής θύμα φασιστικής επίθεσης της Χρυσής Αυγής, ο Δημήτρης Χριστόπουλος από την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, η Ελένη Τάκου από το Δίκτυο καταγραφής περιστατικών ρατσιστικής βίας.

Τέλος, αναμένεται το δικαστήριο να απαντήσει στα αιτήματα της πολιτικής αγωγής σχετικά με την ηχογράφηση και απομαγνητοφώνηση των πρακτικών της δίκης, την τηλεοπτική και ραδιοφωνική

κάλυψή της, καθώς και την εγκατάσταση τεχνικών μέσων αναπαραγωγής βίντεο, φωτογραφιών και ηχητικών ντοκουμέντων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία.

“Καλούμε τους εργαζόμενους και την νεολαία, την αριστερά, τα συνδικάτα, τους μαζικούς φορείς και τα δημοτικά συμβούλια να μην επιτρέψουν τις μεθοδεύσεις να πέσει στα μαλακά η ναζιστική εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής και να πλσαριστεί σαν «νόμιμο πολιτικό κόμμα»”, αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ στο κάλεσμά της για μαζική διαδήλωση στις 9 Ιούλη, ξεσκεπάζοντας την προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να εκμεταλλευτεί το δημοψήφισμα της περασμένης Κυριακής. “Αυτές τις μέρες, που δίνουμε τη μάχη για να ψηφιστεί μαζικά το ΟΧΙ στην Συμφωνία των εκβιαστών της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ δεν αφήνουμε την παραμικρή χαράμαδα για να ξεπροβάλλει η ναζιστική προπαγάνδα, καλυμμένη με τον μανδύα του «αντιμνημονιακού» κόμματος.

Θα συνεχίσουμε την μάχη για να αποκαλυφθεί η ναζιστική δολοφονική δράση της Χρυσής Αυγής, να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι στη δίκη αλλά και θα κλιμακώσουμε τη δράση στους δρόμους και στις γειτονιές για να μην βγουν ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ τα τάγματα εφόδου”.

Οι νεοναζί δεν είναι “αντιμνημονιακοί”

Νέες απεγνωσμένες προσπάθειες για να παρουσιαστεί ως ένα νόμιμο πολιτικό κόμμα και μάλιστα αντιμνημονιακό, έκανε η ναζιστική Χρυσή Αυγή με αφορμή το δημοψήφισμα. Οι βουλευτές της ψήφισαν υπέρ της διεξαγωγής του δημοψηφίσματος στη Βουλή και επιχείρησαν στη συνέχεια να εμφανιστούν σαν υπέρμαχοι του ΟΧΙ.

Η αλήθεια είναι ότι χωρίς τη στήριξη της Βουλής, δε θα μπορούσαν οι χρυσαυγίτες να παίζουν αυτά τα παιχνίδια. Αντί να αντιμετωπίζονται σαν αυτό που είναι, μια ναζιστική εγκληματική οργάνωση που δικάζεται για τις δολοφονίες που οργάνωσε και άρα δεν μπορεί να έχει παρουσία και λόγο ούτε στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες ούτε πουθενά, έχει υπερισχύσει η αντιμετώπιση της προέδρου Ζωής Κωνσταντοπούλου που έχει υπερκεράσει ακόμη και εισαγγελείς για να συμμετέχουν οι νεοναζί βουλευτές στις συνεδριάσεις. Αυτή η αντιμετώπιση τούς έχει δώσει το περιθώριο όλους τους τελευταίους μήνες να παριστάνουν το νόμιμο κόμμα που βρίσκεται “υπό πολιτική δίωξη”.

Παρόλα αυτά, η απόπειρά τους να ξεπλυθούν πίσω από το δημοψήφισμα κατέληξε σε άλλο ένα φιάσκο. Ο λόγος είναι διπλός.

Ο πρώτος παράγοντας έχει να κάνει με την ίδια τη φύση των νεοναζι. Όσο και αν προσπαθούσαν να φορέσουν το μανδύα του αντιμνημονιακού κόμματος, η πραγματικότητα είναι ότι τα στελέχη τους και ολόκληρος ο μηχανισμός τους δε θα μπορούσαν να βρίσκονται παρά στην υπηρεσία του ΝΑΙ. Οι σχέσεις τους με τους Μπαλτάκους, με τους εφοπλιστές, και όλους τους μηχανισμούς της άρχουσας τάξης, με άλλα λόγια με όλο το στρατόπεδο του ΝΑΙ, είναι ισχυρές και αυτές τους καθορίζουν. Δεν θα μπορούσαν ούτε να εγκαταλείψουν τα συμφέροντα που υπηρετούν ούτε να βρεθούν στην ίδια πλευρά με την αριστερά. Έτσι εξηγείται ότι ένα μεγάλο κομμάτι της Χρυσής Αυγής ανοιχτά δεν ακολούθησε την “αντιμνημονιακή γραμμή” της ηγεσίας της. Σύμφωνα μάλιστα με τα όσα παρουσίασαν τα ΜΜΕ το βράδυ του δημοψηφίσματος, το 60% των ψηφοφόρων της Χρυσής Αυγής στήριξε το ΝΑΙ.

Σύνδεση

Ο δεύτερος παράγοντας είναι το αντιφασιστικό κίνημα. Οι εκατοντάδες χιλιάδες που βγήκαν στο δρόμο τις τελευταίες μέρες συμμετέχοντας στην καμπάνια και τις συγκεντρώσεις του ΟΧΙ σε όλη τη χώρα, είναι κομμάτι του αντιφασιστικού κινήματος. Είναι κόσμος που τα προηγούμενα χρόνια έδωσε τις μάχες ενάντια στα μνημόνια και ταυτόχρονα έδωσε τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Το σύνθημα “η εργατιά παλεύει και θα νικήσει, φασίστες και μνημόνια θα τα τσακίσει” ακουγόταν σε όλες τις συγκεντρώσεις αυτή την εβδομάδα και αγκαλιαζόταν πλατιά από τον κόσμο, γιατί αυτή η σύνδεση είναι πλέον άμεση και δεδομένη.

Η οργανωμένη παρουσία της ΚΕΕΡΦΑ σε όλες τις διαδηλώσεις βοήθησε να εκφραστεί αυτό το ρεύμα. Οι προκηρξείς και τα αυτοκόλλητα που κυκλοφόρησε με το “ΟΧΙ στη συμφωνία, ΟΧΙ στην Ευρώπη-Φρούριο, του Ρατσισμού και της Λιτότητας, Να τσακίσουμε τους δολοφόνους ναζί της Χρυσής Αυγής” βρήκαν μαζική ανταπόκριση.

Είναι αυτή η δύναμη, του αντιφασιστικού κινήματος, που δεν άφησε κανένα περιθώριο στους χρυσαυγίτες να εμφανιστούν πουθενά, σε καμία συγκέντρωση είτε στο Σύνταγμα είτε αλλού. Έτσι περιορίστηκαν σε διαγγέλματα από το σπίτι και τα γραφεία τους, τα μόνα μέρη όπου μπορούν ακόμα να κυκλοφορήσουν ελεύθεροι, στα οποία παρίσταναν τους ψηφοφόρους του ΟΧΙ και διακήρυτταν ότι το επόμενο διάστημα θα είναι «εθνική» αντιπολίτευση στην κυβέρνηση.

Δε θα τους αφήσουμε να παίξουν αυτό το ρόλο, των δήθεν “αγανακτισμένων” στη συμφωνία που ετοιμάζει ο Τσίπρας. Όπου προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν τη δυσάρεσκα του κόσμου στο νέο μνημόνιο, θα χρειαστεί να πάρουν τη μαζική απάντηση του αντιφασιστικού κινήματος. Σε αντίθεση με το ΝΑΙ που αν επικρατούσε στην κάλη θα ενίσχυε τους φασίστες, το ΟΧΙ ανοίγει το δρόμο για να τους τσακίσουμε κι αυτούς και τα μνημόνια. Όσο πιο γρήγορα κλιμακώσουμε τους αγώνες του εργατικού και νεολαϊστικού κινήματος ενάντια στα νέα μέτρα, τόσο πιο γρήγορα θα το πετύχουμε.

A.B.

Προσυγκεντρώσεις για τις 9/7

Αμπελόκηποι: Μετρό 7πμ

Εξάρχεια: Ομόνοια (έξοδος Μετρό Πειραιώς) 7πμ

Κυψέλη: Πλ. Αμερικής, 7πμ

Γαλάτσι: Γαλατσίου και Βείκου, 7πμ

Πετράλωνα: ΗΣΑΠ, 7πμ

Καλλιθέα: ΗΣΑΠ, 7πμ

Κουκάκι-Ν. Κόσμος: Μετρό Συγγρού-Φιξ, 7πμ

Κεραμεικός-Κολωνός: Περσεφόνης και Πειραιώς 7.15πμ

Βριλήσια: Μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας, 6.30πμ

Αγία Παρασκευή: Μετρό, 6.30πμ

Μαρούσι: ΗΣΑΠ, 6.30πμ

Ν. Ηράκλειο: ΗΣΑΠ, 6.30πμ

Ν. Ιωνία: ΗΣΑΠ, 6.30πμ

Ν. Φιλαδέλφεια: ΗΣΑΠ Περισσός 6.30πμ

Βύρωνας-Παγκράτι: Μετρό Ευαγγελισμός: 7πμ

Νέα Σμύρνη: Πλατεία Ν. Σμύρνης (στάση τραμ), 7πμ

Ηλιοπούλη: Μετρό, 7πμ

Ζωγράφου: Πλ. Γαρδένιας, 7πμ

Ιλίσια: Μέγαρο Μουσικής, 7πμ

Προαστιακός Άνω Λιοσίων: 6.45πμ

Ίλιον-Πετρούπολη: Θηβών-Λακιάτης, 7πμ

Περιστερί: Μετρό Ανθούπολη (Θηβών), 7πμ

Αιγάλεω: Θηβών και Ιεράς Οδού, 7πμ

Πειραιάς: Εθνικής Αντιστάσεως, 7πμ

Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι τίμησαν μαζί τα θύματα των πολέμων στην Κύπρο

Δεκάδες άτομα συμμετείχαν την περασμένη Τρίτη 30/6 σε μια ιστορική εκδήλωση στο χώρο έξω από το Σπίτι της Συνεργασίας μπροστά στο Λήδρα Πάλας στη Λευκωσία. Πάνω από 60 οργανώσεις, συνδικάτα και κοινωνικοί φορείς και από τις δύο πλευρές οργάνωσαν εκδήλωση προς τιμή των θυμάτων των πολέμων και των συγκρούσεων και των δύο πλευρών στην Κύπρο.

Για πρώτη φορά τόσες πολλές και τόσο σημαντικές οργανώσεις όπως τα συνδικάτα των τουρκοκυπρίων δασκάλων (KTOS), καθηγητών (ΚΤΟΕΟΣ), δημοσίων υπαλλήλων (KTAMS), η ΠΕΟ και δεκάδες άλλες οργανώσεις ανάμεσά τους η Εργατική Δημοκρατία και η Δικαιοδική Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία οργάνωσαν μια τέτοια εκδήλωση. Μπορεί οι Αναστασιάδης και Ακκιντζί να μίλησαν τελευταία για λάθη και ευθύνες και των δύο πλευρών αλλά όταν αυτό έρχεται με τη μορφή μιας κοινής εκδήλωσης μνήμης για τα αθώα θύματα και των δύο πλευρών από τα κάτω, έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία.

Υπέρμαχοι της ειρήνης

Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο Πέτρος Σουπουρής που έχασε σχεδόν ολόκληρη την οικογένειά του στο Παλαίκυθρο, από επίθεση τουρκοκυπρίων σωβινιστών και ο Χουσεΐν Ακανσού που έχασε 30 μέλη της δικής του οικογένειας στη σφαγή στα χωριά Μάραθα - Σανταλάρι που έγινε από ελληνοκύπριους εθνικιστές τον Αύγουστο του '74. Σήμερα είναι και οι δύο υπέρμαχοι της ειρήνης, της συμφιλίωσης και της συνεργασίας των απλών ανθρώπων και των δύο πλευρών.

Ένα αίσθημα ικανοποίησης υπήρχε διάχυτο στο κόσμο που συμμετείχε. Τέτοιες εκδηλώσεις χτίζουν την εμπιστοσύνη ανάμεσα σε ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους εργαζόμενους και δημιουργούν ένα κλίμα που είναι απαραίτητο για την δημιουργία ενός δικαιοδικού κινήματος επαναπροσέγγισης. Ένα τέτοιο κίνημα μπο-

ρεί να γίνει σημαντικός παράγοντας στις πολιτικές εξελίξεις. Θα μπορέσει όχι μόνο να προβάλει τους δικούς του όρους στα σχέδια για διευθέτηση του κυπριακού αλλά θα είναι και η πιο αποτελεσματική εγγύηση ενάντια στα σχέδια των εθνικιστών και των δύο πλευρών, που προσπαθούν να σαμποτάρουν την όποια προσπάθεια για μια ειρηνική, δημοκρατική και κοινά αποδεκτή διευθέτηση.

Η Εργατική Δημοκρατία που εδώ και πολλά χρόνια παλεύει προς αυτή τη κατεύθυνση, νοιώθει δικαιωμένη γιατί από τότε που άνοιξαν τα συρματοπλέγματα και υπάρχει ελεύθερη επικοινωνία με τους τουρκοκύπριους, πρωταγωνίστησε αρκετές φορές για να οργανωθούν δικαιοδικές εκδηλώσεις μνήμης και τιμής για τα αθώα θύματα και των δύο πλευρών. Έστω και μετά από 10 χρόνια βλέπουμε αυτό να γίνεται από πολύ περισσότερες και πολύ πιο μαζικές οργανώσεις.

Είναι καιρός να κάνουμε ακόμα ένα βήμα πάρα κάτω και να δημιουργήσουμε ένα κοινό μνημείο για τα αθώα θύματα των δύο πλευρών, όπου να τιμούμε μαζί τους νεκρούς μας. Τώρα τον Ιούλη που πλησιάζουν οι επετείες του πολέμου του '74 θα μπορούσαμε να καταθέσουμε εκεί μαζί λίγα λουλούδια στη μνήμη των θυμάτων αυτών των πολέμων αντί να οργανώνονται παρελάσεις και γιορτές μίσους στη κάθε πλευρά.

Ντίνος Αγιωματίτης

Ο Αχμέτ Αλ Ζιντ, υπουργός Δικαιοσύνης της Αιγύπτου, ανακοίνωσε στις 29/6 το θάνατο του Γενικού Εισαγγελέα Μπαράκ. Πρόκειται για ένα από τα αγαπημένα παιδιά του καθεστώτος, υπεύθυνο για τη σφαγή εκατοντάδων και τη φυλάκιση χιλιάδων. Το δικτατορικό καθεστώς τον θρηνεί σαν «έναν πραγματικά σιδερένιο μαχητή ενάντια σε αυτούς που επιβουλεύονται την Αίγυπτο και θέλουν την αποσταθεροποίησή της». Ανακοίνωση σχετικά με το περιστατικό και τις αντιδράσεις κυκλοφόρησαν οι Επαναστάτες Σοσιαλιστές, αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Αίγυπτο. Περιληπτικά γράφει:

Το χτύπημα έγινε από αυτοκίνητο γεμάτο με εκρηκτικά το οποίο χτύπησε την αυτοκινητοπομπή που συνόδευε τον Μπαράκ. Ο βομβιστής πέθανε ακαριαία και ο εισαγγελέας λίγες ώρες αργότερα. Το καθεστώς άδραξε την ευκαιρία για να σκληρύνει ακόμα περισσότερο, οι δηλώσεις του δικτάτορα Σίσι στην κηδεία του Μπαράκ δεν αφήνουν περιθώρια παρεξήγησης «ο στρατός, η αστυνομία και το δικαστικό σύστημα θα πάρουν την εκδίκησή τους... τα

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

χέρια μας αυτή τη στιγμή είναι δεμένα από τους νόμους, αλλά τώρα δεν είναι ούτε η ώρα των νόμων ούτε των δικαστηρίων». Στο ίδιο μήκος κύματος και τα αιγυπτιακά ΜΜΕ που καλούν σε μαζικές εκτελέσεις και φυλακίσεις.

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα βρίσκεται σε σύγχυση και επιδιώκει σε θεωρίες συνωμοσίας, σύμφωνα με τις οποίες το ίδιο το καθεστώς σκότωσε τον εισαγγελέα ώστε να δημιουργηθεί η αντιπροσομοκρατική υστερία, που είναι απαραίτητη για την αυταρχικοποίησή του. Προφανώς και το καθεστώς σκληραίνει τη στάση του, όχι μόνο απέναντι στην Αδελφότητα αλλά και απέναντι σε κάθε αντιπολίτευση, ακόμα και στους «ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα» -αυτή είναι η ταμπέλα που το καθεστώς χρησιμοποιεί για τη μη-ισλαμική αντιπολίτευση. Κάθε αναφορά σε δικαιώματα, είτε οικονομικά, είτε κοινωνικά, είτε πολιτικά στη σημερινή Αίγυπτο θεωρείται τρομοκρατική πράξη.

Ο Μπαράκ έπαιξε ουσιαστικό ρόλο στην αντεπανάσταση, καθώς ήταν ο αρχιτέκτονας του μετασχηματισμού της δικαστικής εξουσίας από σχετικά αυτόνομη σε παράρτημα του στρατού και της αστυνομίας. Ο κόσμος που είχε στηρίξει την επανάσταση της 25ης Ιανουαρίου δεν έχει λόγους για να θρηνεί αλλά για να χαιρέται, αυτό όμως δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Η ατομική βία, δηλαδή η βία που είναι αποκομμένη από το μαζικό κίνημα, ακόμα και όταν στρέφεται εναντίον τέτοιων εγκληματιών λειτουργεί διαλυτικά για το κίνημα. Από τη μία δίνει προφάσεις στο κράτος για να περιστέλλει τις ελευθερίες, και από την άλλη καλλιεργεί την αίσθηση ότι δεν απαιτείται η μαζική κινητοποίηση για να αποδοθεί δικαιοσύνη, παρά μόνο κάποιοι γενναίοι «εκδικητές» που θα πάρουν το νόμο στα χέρια τους.

Η ανακοίνωση των συντρόφων καταλήγει «η επανάσταση του 2011 μας διδάξε ότι ο μόνος δρόμος για την επαναστατική αλλαγή είναι όταν οι μάζες κινούνται στους δρόμους, στις πλατείες και στους εργατικούς χώρους».

Διαδηλώσεις συμπαράστασης στο ΟΧΙ σε όλο τον κόσμο

Η αντίσταση είναι κολλητική! Πραγματικά δεν έχει προηγούμενο η αλληλεγγύη προς το ΟΧΙ. Συνδικάτα, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς στην Ευρώπη και αλλού ανταποκρίθηκαν με συγκινητικό τρόπο. Οργανώθηκαν διαδηλώσεις, πικετοφορίες, ακτιβισμοί, συνηλεύσεις, εκδηλώσεις και καλλιτεχνικά δρώμενα. Χωρίς να μπορούμε να έχουμε συνολική εικόνα οι κινητοποιήσεις ξεπέρασαν τις 200! Ο χάρτης στη σελίδα 13 είναι καθαρά ενδεικτικός.

Αντίθετα με την τρομολαγνική προπαγάνδα των ΜΜΕ και των αστικών κομμάτων, το ΟΧΙ δεν ήταν εθνικιστικό ούτε μας απειλεί με διεθνή απομόνωση, το αντίθετο μάλιστα. Στην Τουρκία άλλωστε, οι διαδηλωτές φώναζαν «Ζήτω η αδελφοσύνη των λαών» και «Αθήνα αντίστασού, η Ιστανμπούλ είναι μαζί σου». Το ΟΧΙ έχει τη δύναμη να εμπνέει, να ξεσηκώνει και να ενώνει πέρα από τα σύνορα. Η Ευρώπη του ΝΑΙ είναι αυτή που ορθώνει σύνορα, είναι η Ευρώπη φρούριο των από πάνω, που έχει κλειστά τα σύνορα της προς τα έξω και στο εσωτερικό επιφυλάσσει για μας μόνο φτώχεια και λιτότητα.

Ελπίδες

Το μαζικό ΟΧΙ που κάλυψε όλη την Ελλάδα θα τροφοδοτήσει ακόμα περισσότερο τις ελπίδες των εργατών ότι ο δρόμος είναι η αντίσταση στη λιτότητα. Τα δικά μας ΟΧΙ γίνονται η αφορμή, γίνονται το εργαλείο στα χέρια όσων θέλουν να παλέψουν ενάντια στις περικοπές στις χώρες τους.

Ο Τζόσουα διαδηλωτής από τη Σκωτία που συμμετείχε στη διαδήλωση αλληλεγγύης δήλωσε στην ΕΑ «στη Σκωτία και στην υπόλοιπη Ευρώπη πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των εργαζόμενων και φοιτητών στην Ελλάδα και να ξεσηκωθούμε ενάντια στη λιτότητα». Εντυπωσιακότερο όλων, ήδη στο Λονδίνο ένα από τα σωματεία των μηχανοδηγών του μετρό, που κατεβαίνει σε απεργία την Πέμπτη ενάντια στον προϋπολογισμό λιτότητας, κυκλοφόρησε αφίσα στα ελληνικά και στα αγγλικά «Οχι στη λιτότητα - Ναι στη διεθνοιστική αλληλεγγύη των εργατών».

Ποτέ ξανά στο παρελθόν μια καμπάνια αλληλεγγύης δεν είχε και τόσο προωθημένα χαρακτηριστικά, στο Σίδνεϊ αναρτήθηκαν πανό που καλούσαν σε κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο(!) ενώ στη Γερμανία πρωτοστάτησαν εργατικά σωματεία όπως αυτό του νοσοκομείου Σαρλίτ στο Βερολίνο (σελ. 13) που γράφει «με απεργίες από την Αθήνα μέχρι το Βερολίνο για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και διαβίωσης».

Ο Μάνος Καρτερός από το Παρίσι, είπε στην ΕΑ «Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ Παρισιού συμμετέχοντας στο μέτωπο "Παρίσι Κίνημα" προσπαθήσαμε να κάνουμε ξεκάθαρα τα χαρακτηριστικά τα οποία θα έπρεπε να έχει αυτή η διαδήλωση. Έχοντας ως κέντρο μας το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα γράψαμε μια προκήρυξη της οποίας βασικοί άξονες ήταν η μάχη ενάντια στο ευρώ, την Ε.Ε. και το τραπεζικό σύστημα».

Όλα αυτά έγιναν πριν φανεί η δύναμη του ΟΧΙ που έφτασε στο 61%, τώρα πλέον η δυναμική που απελευθερώθηκε είναι σε θέση να απειλήσει τη λιτότητα σε όλη την ΕΕ. Αυτό φοβόντουσαν οι τεχνοκράτες και οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών και της Φρανκφούρτης και ακριβώς αυτό συνέβη!

Μ.Σ.

ΓΛΑΣΚΩΒΗ

ΣΙΔΝΕΥ

ΔΟΥΒΛΙΝΟ

**VOTE MASSIVELY
NO / ΟΧΙ
to Austerity "Bailout" deal**

ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΠΙΣΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΥΠΟΧΡΗΣΕΙΣ

- Cancel Greek debt
- Break from the Euro & EU
- Nationalise the banks under workers' control

★ SWP Scotland

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα εργατική αλληλεγγυή

Πάνω: Το πρωτοφανές κίνημα συμπαράστασης απλώθηκε με εκατοντάδες συγκεντρώσεις σε όλη την Ευρώπη.
Αριστερά: Η αφίσσα-πρωταγωνίστς του ΣΕΚ και της Εργατικής Αλληλεγγυής μεταφράστηκε και τυπώθηκε στη Σκωτία!

ΙΣΤΑΝΜΠΟΥΛ

ΠΑΡΙΣΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΣΕΒΙΛΛΗ

Συνέδριο ΟΛΜΕ: Κυρίαρχη η Αριστερά

Με κυρίαρχες τις δυνάμεις της αριστεράς ολοκληρώθηκε το 17ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ. Οι 8 από τις 11 έδρες του νέου ΔΣ ανήκουν στις αριστερές παρατάξεις, η ΔΑΚΕ κράτησε 3 έδρες, ενώ η ΠΑΣΚ διαλύθηκε.

Ο Ηλίας Παπαχατζής, σύνεδρος με τις Παρεμβάσεις από την Ηλεία μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για τις διαδικασίες του συνεδρίου. «Το 17ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ ολοκληρώθηκε με σημαντικές αλλαγές στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου. Η ΠΕΚ (πρώην ΠΑΣΚ) που επί χρόνια είχε την ηγεμονία στον κλάδο δεν θα εκπροσωπείται καθόλου στο νέο ΔΣ. Οι ΣΥΝΕΚ που πρόσκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ αύξησαν τις δυνάμεις τους και κέρδισαν μία έδρα ακόμα.

Οι Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις-Κινήσεις είχαν άνοδο και παρέμειναν σταθερά στην τρίτη θέση, ενώ οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ σημείωσαν σημαντική πτώση. Το συνέδριο έγινε στην σκιά του δημοψηφίσματος της Κυριακής 5 Ιουλίου και έτσι η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από αυτό. Παρόλα αυτά δεν κατορθώθηκε να παρθεί απόφαση υπέρ του ΟΧΙ παρόλο που υπήρχαν οι δυνατότητες... Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) δεν μπόρεσαν καν να υποστηρίξουν την αντίστοιχη απόφαση που οι ίδιες είχαν ψηφίσει στην ΑΔΕΔΥ. Βεβαίως, υπήρχαν και λάθη χειρισμών για την αδυναμία αυτή του συνεδρίου».

Σε σχέση με την συνέχεια μας δήλωσε «επαναβεβαιώθηκαν οι θέσεις του 16ου Συνεδρίου σε αγωνιστική κατεύθυνση, ενώ αποδείχτηκε ότι οι απόψεις της ΔΑΚΕ και της πρώην ΠΑΣΚ αποτελούν μια μικρή μειοψηφία στον κλάδο. Πιστεύω ότι είναι αναγκαίο να προχωρήσουμε από τον Σεπτέμβριο σε ενιαίο παρατεταμένο αγώνα διαρκείας ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα σχέδια των ιμπεριαλιστών. Γιατί στην αντίθετη περίπτωση η κυβέρ-

Οι εκπαιδευτικοί στις 5 Ιουλίου στο Σύνταγμα

νηση θα είναι ακόμα πιο ευάλωτη στην υλοποίηση αυτών των σχεδίων».

Τα αποτελέσματα για το ΔΣ αναλυτικά έχουν ως εξής: Ψήφισαν 379, έγκυρα 375. ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 133 ψήφοι και 4 έδρες, ΔΑΚΕ 84 ψήφοι και 3 έδρες, Παρεμβάσεις (στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ) 66 ψήφοι και 2 έδρες, Αγωνιστική Σύσπείρωση (ΠΑΜΕ) 51 ψήφοι και 2 έδρες, ΠΕΚ (πρώην ΠΑΣΚ) 27 ψήφοι, Ανεξάρτητες Ενωτικές Κινήσεις 13 ψήφοι, Αγωνιστικές Κινήσεις 1 ψήφος.

Για τους αντιπροσώπους στο επόμενο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ: ΣΥΝΕΚ 131 ψήφοι και 35 αντιπρόσωποι, ΔΑΚΕ 84 ψήφοι και 23 αντιπρόσωποι, Παρεμβάσεις 62 ψήφοι και 17 αντιπρόσωποι, Αγωνιστική Σύσπείρωση 56 ψήφοι και 15 αντιπρόσωποι, ΠΕΚ 25 ψήφοι και 7 αντιπρόσωποι, Ανεξάρτητες Ενωτικές Κινήσεις 12 ψήφοι και 3 αντιπρόσωποι, ΣΑΚ Νομού Φθιώτιδας 3 ψήφοι, Αγωνιστικές Κινήσεις 2 ψήφοι.

Καταγγελία σωματείων για την ηγεσία της ΓΣΕΕ

Ανακοίνωση καταγγελία της απόφασης της Ολομέλειας της ΓΣΕΕ που ζητούσε την απόσυρση του Δημοψηφίσματος, έβγαλαν μία σειρά σωματεία και Ομοσπονδίες ανάμεσά τους η ΠΟΣΠΕΡΤ, η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ, η ΟΜΥΛΕ η ΠΕΝΕΝ.

«Δεν μας προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση ότι η χρεοκοπημένη και φθαρμένη στην συνείδηση της εργατικής τάξης ηγεσία (πλειοψηφία ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ) της ΓΣΕΕ με την χθεσινή της απόφαση συντάχθηκε με το μαύρο αντιδραστικό μέτωπο των εκπροσώπων των πολιτικών - κοινωνικών και οικονομικών δυνάμεων που θέλουν και επιζητούν την υποταγή της χώρας, του λαού και των εργαζομένων στις επιδιώξεις των τοκογλύφων δανειστών», ανακοίνωσε η ΠΕΝΕΝ.

«Με το ΝΑΙ στο δημοψήφισμα δικαιώνουν την άθλια απεργοσπαστική και υπονομευτική τους διαδρομή και δράση που ιδιαίτερα την μνημονιακή περίοδο λειτούργησαν ως πέμπτη φάλαγγα βάζοντας πλάτη να περάσουν οι αντιλαϊκές πολιτικές των υποταγμένων κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ - Ν.Δ, του μεγάλου κεφαλαίου και των τοκογλύφων δανειστών.

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού φέρουν τεράστιες ευθύνες για την στασιμότητα, την οπισθοχώρηση και την αδρανοποίηση των συνδικάτων τα τελευταία χρόνια.

Με την τακτική τους έχουν συμβάλει τα μέγιστα στα κρισιμικά φαινόμενα που έχουν αναπτυχθεί στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος και έχουν μετατρέψει την κορυφαία οργάνωση των εργαζομένων σε άδειο και άχρηστο κουφάρι στο οποίο τα πρόσωπα που ηγούνται υπηρετούν τα αφεντικά τους και βρίσκονται μόλις σε διατεταγμένη υπηρεσία και αποστολή για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

Προδότες

Με την χθεσινή τους απόφαση για πολλοστή φορά δικαιώνουν τον τίτλο που τους έχει αποδώσει η εργατική τάξη ως προδότες της υπόθεσης των αγώνων και των δίκαιων διεκδικήσεων των εργαζομένων.

Η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι της χώρας δεν πρόκειται να ακούσουν τις νοουθεσίες και τις παραιτήσεις μιας ηγεσίας που έχει προ πολλού πάρει διαζύγιο από τα συμφέροντα και την πάλη για τα δικαιώματά τους.

Όπως επίσης δεν πρόκειται να υποταχθούν στην επιχείρηση, που οργανώθηκε και βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, του μεγάλου κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων, κάτω από την υψηλή καθοδήγηση των ξένων δυνάμεων και αφεντικών τους (Ε.Ε - Η.Π.Α - Δ.Ν.Τ), να τους οδηγήσουν στην ηττοπάθεια, στην ανασφάλεια

για να πουν ναι στην καταστροφή τους!!!

Η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι θα είναι στην πρωτοπορία των αγώνων για το μεγάλο ΟΧΙ την Κυριακή στις κάλπες και από την Δευτέρα θα συνεχίσουν τον αγώνα τους ενάντια στις επαισχύντες αξιώσεις των ξένων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που ξετσιπίτωνα επεμβαίνουν και επιδιώκουν την κατάλυση της δημοκρατίας, της ανεξαρτησίας και της αυτοτέλειας της χώρας την οποία θέλουν να μετατρέψουν σε μόνιμη αποικία χρέους και τον ελληνικό λαό σε πειραματόζωο των βάρβαρων νεοφιλελεύθερων πολιτικών τους.

Η κυβέρνηση και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνουν ιστορικές ευθύνες και στην ουσία με τις δηλώσεις του πρωθυπουργού και άλλων ηγετικών παραγόντων οι οποίοι περιορίζουν το ΟΧΙ από την πλευρά τους σε ένα όχι στην πρόταση των θεσμών και ταυτόχρονα έχοντας στο τραπέζι την δική τους αντιλαϊκή πρόταση και την δήλωσή τους ότι δεν αμφισβητείται κατά οποιοδήποτε τρόπο ο ευρωμονόδρομος, στην πραγματικότητα αυτούπονομεύουν το ίδιο το ΟΧΙ και ταυτόχρονα αποκόπτονται από κάθε ριζοσπαστική προοπτική και κινηματική δράση για μια άλλη πορεία για τον λαό και την χώρα μας.

Η κυβερνητική υποταγή στην Ε.Ε και την ευρωζώνη επιφυλάσσει για τον λαό νέα δυσβάστακτα μέτρα και συνέχιση των μνημονιακών καταστροφικών πολιτικών.

Η μοναδική διέξοδος είναι η σύγκρουση και η ρήξη με τον ευρωμονόδρομο, η διαγραφή του χρέους και η κατάργηση κάθε παλιάς και νέας μνημονιακής πολιτικής. Αυτό είναι το νόημα, το πολιτικό περιεχόμενο του μαζικού παλλαϊκού ΟΧΙ στις 5/7/2015».

Τσιμέντα Χαλκίδας

Νέες απολύσεις

Νέες απολύσεις στα Τσιμέντα Χαλκίδας ανακοίνωσε η πολυεθνική Lafarge την 1η Ιούλη. Το χαρτί της απόλυσης πήραν άλλοι δέκα εργαζόμενοι, ανάμεσα τους ο πρόεδρος της Ένωσης Εργαζόμενων στο εργοστάσιο, Ηλίας Κούκουρας και ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου, Στέφανος Μπασινάς.

Πλέον έχουν παραμείνει μόνο 15 εργαζόμενοι, στους οποίους η εταιρία έστειλε «πρόσκληση» να αναλάβουν βάρδιες στην πύλη του εργοστασίου ως φύλακες του χώρου.

Οι εργαζόμενοι του τσιμεντάδικου παλεύουν για να ανακληθούν όλες οι απολύσεις, να ανοίξει ξανά το εργοστάσιο και να πάρουν πίσω τις θέσεις εργασίας τους. Στο ενεργητικό τους έχουν πολλές δικαστικές αποφάσεις δικαίωσης για τα λεφτά που τους οφείλει η εταιρία. Ψηφίσματα συμπαραστάσης έχουν εκδοθεί ήδη από σωματεία και αριστερές παρατάξεις σε χώρους δουλειάς. Είναι αναγκαίο το Εργατικό Κέντρο Εύβοιας να μπει μπροστά για να οργανώσει αυτή την καμπάνια.

METPO

Κινητοποίηση και συμβολική κατάληψη στα γραφεία της Διοίκησης των Σταθμών Συγκοινωνιών (ΣΤΑΣΥ, στην οδό Αθηνάς) έκαναν οι εργαζόμενοι του METPO με πρωτοβουλία του σωματείου τους, ΣΕΛΜΑ, την Πέμπτη 2 Ιουλίου.

Η βασική απαίτηση ήταν να σταματήσει η απaráδεκτη βιομηχανία διώξεων με πειθαρχικά μέτρα, η οποία έχει στηθεί τους τελευταίους μήνες με αποτέλεσμα να απειλούνται πολλοί από τους εργαζόμενους. Επίσης, οι εργαζόμενοι ζητούν την παραίτηση του μνημονιακού Προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της ΣΤΑΣΥ, Ν. Παπαθανάση.

Την ίδια μέρα έγινε κινητοποίηση φοιτητών από τα ΕΑΑΚ στα γραφεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (μαζί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ) στα πλαίσια της καμπάνιας του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα.

Οι φοιτητές στη συνέχεια κατευλήθηκαν στα γραφεία του METPO και στήριξαν την συμβολική κατάληψη των εργαζομένων για πάνω από μία ώρα. Σε συνάντησή τους με τον πρόεδρο του Σωματείου εργαζομένων στο METPO, Σπύρο Ρεβύθη, του εξέφρασαν την αμέριστη συμπαραστάση τους. Ο ίδιος είπε ότι το σωματείο στηρίζει τα φοιτητικά αιτήματα για φτηνότερες συγκοινωνίες.

Έπειτα, οι φοιτητές κατέβηκαν στα γραφεία προστίμων για να δούνε τους διευθυντές της Υπηρεσίας. Διαμαρτυρήθηκαν για τους προκλητικούς ελέγχους, ενώ ζήτησαν να κινούνται δωρεάν οι φοιτητές σε όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Η εργοδοτική τρομοκρατία δεν θα περάσει

Πραγματικό όργιο εργοδοτικής τρομοκρατίας ειδικά στον ιδιωτικό τομέα έγινε από την στιγμή της ανακοίνωσης του δημοψηφίσματος. Πλήθος ήταν οι καταγγελίες από εργαζόμενους σε όλη την Ελλάδα που απειλήθηκαν για μη καταβολή μισθών, για απολύσεις, ακόμα και για κλείσιμο εταιριών (lock out) όπως τονίζει σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ANTAΡΣΥΑ.

Εργαζόμενοι σε τράπεζες, σε βιομηχανίες και βιοτεχνίες, σε κατασκευαστικές και εργολαβικές εταιρίες, υπάλληλοι σε εταιρίες παροχής υπηρεσιών (μεταφορές, κινητή τηλεφωνία, συγκοινωνίες, ασφαλιστικές, κ.ά.) βρήκαν μπροστά τους την συντονισμένη προσπάθεια των αφεντικών να μεταβάλουν την οργή του εργαζόμενου κόσμου και να τον αποτρέψουν από το να ψηφίσει ΟΧΙ.

Από νωρίς μέσα στην προηγούμενη εβδομάδα άρχισαν οι διαρροές για διακοπή των τεσσάρων μεγάλων έργων παραχώρησης (Ολυμπία Οδός, Ιονία Οδός, Κεντρική Οδός, Αυτοκινητόδρομος Αιγαίου). Σε άλλες εταιρίες αφεντικά και διευθυντές απειλούσαν τους εργαζόμενους πως αν δεν συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις του ΝΑΙ θα απολυθούν (κυρίως στον τραπεζικό τομέα).

Όπως γράφαμε και στην προηγούμενη Ε.Α. (1180) σε περιοχές όπως στη Θήβα τα αφεντικά αποφάσισαν επιβάλλοντας υποχρεωτική άδεια ή καταβάλλοντας μικρά ποσά έναντι της μισθοδοσίας σε μια σειρά από βιομηχανίες (Eurogra-Τζιρακιάν, Σωληνουργεία Θήβας, Pipelife, Λινετ, Μόρνος, Βογιατζόγλου Systems, κ.ά.) να τρομοκρατήσουν τους εργαζόμενους και να επιβάλλουν το ΝΑΙ.

“Αν βγει το ΟΧΙ, από Δευτέρα να μην ξαναπατήσετε στη δουλειά”, ήταν οι απειλές των εργολάβων στους εργαζόμε-

Πανό που ανέβασαν οι εργαζόμενοι του υπουργείου Οικονομικών στην πρόσοψη του κτηρίου

νους στα ορυχεία της ΔΕΗ στην Κοζάνη όπως τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε το Συνδικάτο Εργαζόμενων στην Ενέργεια (ΣΕΕΝ) “Εργατική Αλληλεγγύη” στην Κοζάνη. “Αυτοί που κατακλέβουν τους εργάτες με δωροδοκία την ώρα στις πιο σκληρές και ανθυγιεινές δουλειές των Ορυχείων και των ΑΗΣ και τους έχουν απλήρωτους μήνες και χρόνια, που έχουν καταργήσει, δώρα, επιδόματα, ωράρια, ασφάλιση, εφόδια ατομικής προστασίας, κλπ έχουν το θράσος να απειλούν κι από πάνω τους εργαζόμενους ότι θα χάσουν τη δουλειά τους αν

ψηφίσουν ΟΧΙ”.

Η σκληρή ταξική απάντηση που έδωσε η εργατική τάξη την Κυριακή 5/7 δεν αφήνει περιθώρια για εφησυχασμούς. Έρχεται η ώρα να οργανώσουμε την απάντηση με απεργίες και καταλήψεις ενάντια σε παλιά και νέα μνημόνια.

• Συνέντευξη τύπου για τη νέα, τρίτη κατά σειρά, παρέμβαση των δικαστικών αρχών στη συνδικαλιστική δράση στο ΕΚΠΑ καλεί την Πέμπτη 9/7 στις 12μες ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

• Δολοφονική επίθεση από Νεοδημοκράτη τραμπούκο σε μέλος του, καταγγέλλει το ΕΕΚ ότι έγινε την Παρασκευή 3/7. Σε ανακοίνωσή του αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «Το Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα καταγγέλλει την απρόκλητη δολοφονική επίθεση στον σύντροφο Φ.Χ, μέλος του ΕΕΚ, του Φοιτητικού Συλλόγου Φιλοσοφικής και της ΕΑΑΚ από διοργανωτή της συγκέντρωσης του ΝΑΙ στο Καλλιμάρμαρο...»

Ο τραμπούκος της ΝΔ ακολούθησε το σύντροφο για αρκετά χιλιόμετρα. Τότε ενώ ο σ. Φ.Χ ήταν σταματημένος σε κόκκινο φανάρι κοντά στο Καλλιμάρμαρο, όπου διεξάγονταν η Συγκέντρωση του ΝΑΙ, ο τραμπούκος στρίβει με το αμάξι του κάθετα προς το πεζοδρόμιο και πατά γκάζι προς τη μηχανή του σ. Φ.Χ με αποτέλεσμα αυτός να πέσει στο πεζοδρόμιο και η μηχανή να σφηνώσει μεταξύ του αυτοκινήτου και του πεζοδρομίου...»

Κατάληψη στο ΔΣΑ

Παρέμβαση στο ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας πραγματοποιήσαν την Τετάρτη 1/7 δεκάδες δικηγόροι (ως επί το πλείστον νέοι) μετά από κάλεσμα της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων, αφού το προεδρείο του ΔΣΑ και ο πρόεδρος του Βασίλης Αλεξανδρής με ωμή παρέμβασή του θέλησε να σταματήσει την διενέργεια του δημοψηφίσματος ονομάζοντάς το αντισυνταγματικό, ενώ την επόμενη μέρα προσπάθησε να εκδώσει παράνομη και χωρίς την διενέργεια Γενικής Συνέλευσης απόφαση υπέρ του ΝΑΙ.

Τα μέλη και οι φίλοι της Εναλλακτικής Παρέμβασης διέκοψαν τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΔΣΑ ζητώντας την άμεση σύγκληση Γενικής Συνέλευσης για ένα τόσο σοβαρό θέμα, ενώ έθεσαν και ζητήματα νομιμότητας μιας τέτοιας διαδικασίας αφού η όποια απόφαση από πλευράς ΔΣΑ είναι παρέμβαση στην διεξαγωγή των εκλογών από το δικηγορικό σώμα που καλείται να είναι “αντικειμενικό” αφού καλύπτει τις θέσεις των δικαστικών αντιπροσώπων.

Από την μεριά των δικηγόρων της Εναλλακτικής Παρέμβασης έγιναν τοποθετήσεις κατά των μνημονιακών πολιτικών και της συμφωνίας, αφού ο ΔΣΑ δεσμεύεται από το δημοψήφισμα που πραγματοποιήσαν 20.000 δικηγόροι στις 2 και 3 Δεκεμβρίου του 2013 να προχωρήσει σε αποχή διαρκείας έτσι και πραγματοποιηθεί η μνημονιακή δέσμευση για τον νέο Κώδικα Πολιτική Δικονομίας που έχει παγώσει από τον Γενάρη του 2015.

“Οι μνημονιακές δεσμεύσεις περιλαμβάνουν αλλαγή του ισχύοντα κώδικα πολιτικής δικονομίας κάτι που οι δικηγόροι έχουν καταψηφίσει με το δημοψήφισμά τους” τονίστηκε σε διάφορες τοποθετήσεις.

Όταν οι δικηγόροι που βρέθηκαν στην συνεδρίαση του ΔΣ αρνήθηκαν να απομακρυνθούν, κάποιοι από το προεδρείο προσπάθησαν να δημιουργήσουν τεχνητή ένταση. Το προεδρείο διέκοψε την δημόσια συνεδρίασή του και αποσύρθηκε στο γραφείο του προέδρου που εν κρυπτώ και με μικρή πλειοψηφία έβγαλε μια κατάπτυστη ανακοίνωση υπέρ του “ΝΑΙ”. Δηλαδή πραξικοπηματικά το ΔΣ πήρε θέση σε ένα δημοψήφισμα που το ίδιο ονόμαζε αντισυνταγματικό, ενώ λέγοντας ΝΑΙ συμφώνησε με τη διάταξη για την οποία χιλιάδες δικηγόροι έχουν εξαγγείλει αποχή με το δικό τους δημοψήφισμα.

Με παρόμοιες διαδικασίες fast track και ο ΔΣ Θεσσαλονίκης έβγαλε ανακοίνωση υπέρ του ΝΑΙ. Η περήφανη απάντηση της Κυριακής 5/6 απέδειξε πως παρά του ότι όλα τα τσιράκια των μνημονιακών κυβερνήσεων βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της προσπάθειας για συμφωνία με τους θεσμούς, δεν κατάφεραν τίποτα.

“Ντροπή στον Δήμαρχο της κατσαρόλας Γιώργο Καμίνη”, έγραφε η προκήρυξη της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας που έγινε ανάρπαστη σε όλους τους χώρους των δημοτικών υπηρεσιών που βγήκαν για εξόρμηση τα μέλη της δημοτικής παράταξης της ANTAΡΣΥΑ. Από το κεντρικό κτήριο στη Λιοσίων μέχρι το Γκαράζ της καθαριότητας στην Ιερά Οδό, οι εργαζόμενοι στο Δήμο της Αθήνας έδωσαν ένα ηχηρό ΟΧΙ σπάζοντας την τρομοκρατία και τα ψέματα που προσπάθησε ο ίδιος ο Καμίνης και η παράταξή του να περάσουν όλη την προηγούμενη εβδομάδα.

“Η στάση του Δημάρχου Καμίνη να ηγηθεί πρωτοβουλίας υπέρ του Ναι στο δημοψήφισμα είναι μια απαράδεκτη ενέργεια στήριξης των άθλιων εκβιασμών των Τραπεζιτών, της ΕΕ, του ΕΚΤ, του ΔΝΤ για να επιβάλουν το νέο μνημόνιο”, έγραφε η ανακοίνωση που μαζικά οι εργαζόμενοι στο δήμο της Αθήνας την έπαιρναν για να την μοιράσουν και να την κολήσουν σε όλους τους χώρους.

Μάλιστα ο Καμίνης προχώρησε ακόμα πιο πέρα την απαράδεκτη στάση του προσπαθώντας να σταματήσει την μεγαλύτερη συγκέν-

Δήμαρχος της “κατσαρόλας” ο Καμίνης

τρωση των τελευταίων δεκαετιών -όπως εξελίχθηκε η συγκέντρωση της Παρασκευής 3/6 στο Σύνταγμα- μεθοδεύοντας στο Δημοτικό Συμβούλιο της Πέμπτης 2/6 την προσπάθεια να μην δοθεί το Σύνταγμα στην καμπάνια για το ΟΧΙ αλλά στο ΝΑΙ.

“Στη συνεδρίαση για την κατανομή των χώρων έφεραν ομόφωνη πρόταση της διακομματικής, με συμμετοχή μόνο της ΝΔ και της Χρυσής Αυγής, σύμφωνα με την οποία το Σύνταγμα δίνονταν στην καμπάνια του ΝΑΙ, ενώ η πλειοψηφία της παράταξης Καμίνη απείχε από τη ψηφοφορία ώστε να μην γίνει κατανομή των χώρων”, όπως δήλωσε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

Θέλοντας μάλιστα να επιβάλει την γραμμή του,

προσπάθησε να βάλει στην υπηρεσία του Ναι το μηχανισμό του Δήμου. Το γραφείο τύπου είχε κάνει την αρχή με την κάλυψη της προσωπικής του καμπάνιας και ακολούθησαν τα ειδικά συνεργεία της καθαριότητας με τον αντιδήμαρχο κ. Βαρελά να δίνει εντολή να κατεβαίνουν οι αφίσες, τα πλακάτ και τα πανό που έγραφαν ΟΧΙ ενώ ταυτόχρονα ιδιωτικά συνεργεία γέμιζαν τους δρόμους της Αθήνας με το Ναι.

Παρόλα αυτά οι εργαζόμενοι του δήμου με την σθεναρή στάση τους δεν έκαναν το χατήρι στο μνημονιακό Δήμαρχο.

Η όλη εκστρατεία που έριξε το προοδευτικό ψευτοπροσωπείο που προσπαθούσε να περάσει ο Καμίνης ολοκληρώθηκε με την παρουσία του σαν κεντρικού ομιλητή της καμπάνιας του Ναι στην συγκέντρωση στο Καλλιμάρμαρο. Ο Καμίνης “στο ρόλο του σωτήρα εκ μέρους των πραξικοπηματιών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των ντόπιων στηριγμάτων τους, τους Σαμαροβενιζέλους και το Ποτάμι, τον ΣΕΒ και τον Άνθιμο προσπάθησε να μας κάνει μαθήματα δημοκρατίας, νομίζοντας ότι ξεχάσαμε τις χυδαίες επιθέσεις κατά του κινήματος της Πλατείας Συντάγματος ή την πρότασή του για την απαγόρευση των διαδηλώσεων στην Αθήνα”, τόνιζε στην απάντηση που εξέδωσε η Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας αμέσως μετά την ομιλία του Καμίνη στο Καλλιμάρμαρο.

Κυριάκος Μπάνος

Περιοδεία της ANTAΡΣΥΑ στους εργαζόμενους του δήμου Αθήνας

Σε λίγες μέρες κλείνουν 50 χρόνια από τα Ιουλιανά. Στις 15 Ιούλη του 1965, ο τότε βασιλιάς Κωνσταντίνος απέλυσε τον πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου που είχε κερδίσει τις εκλογές με 53%. Όμως, τα Ιουλιανά ήταν πάνω απ' όλα η έκρηξη της εργατικής τάξης και της νεολαίας, που για τρεις μήνες συγκρούστηκαν στους δρόμους με διαδηλώσεις και απεργίες ενάντια στο πραξικόπημα του βασιλιά και της άρχουσας τάξης.

Μια από τις πιο ζωντανές περιγραφές αυτής της δράσης του κόσμου από τα κάτω αποτελεί το βιβλίο του Φώντα Λάδη *“Ιουλιανά 1965 – 100 μέρες που συγκλόνισαν την Ελλάδα”* (που δυστυχώς είναι εξαντλημένο εδώ και πολλά χρόνια). Πέρα από το εκπληκτικό φωτογραφικό υλικό των γεγονότων, το βιβλίο είναι γραμμένο με την αμεσότητα της εμπειρίας ενός αγωνιστή που πήρε ο ίδιος μέρος στις μάχες των Ιουλιανών, στις συζητήσεις και τις αντιπαραθέσεις και μέσα στην ίδια την αριστερά.

Ο Φώντας Λάδης έχει γράψει ποίηση, πεζογραφία, ταξιδιωτικό, πολιτικό και ιστορικό δοκίμιο, θέατρο, καθώς και βιβλία για παιδιά. Ποιήματά του μελοποιήθηκαν από το Μίκη Θεοδωράκη, το Μάνο Λοΐζο, το Θάνο Μικρούτσικο.

Τον Ιούλη του 1995, έδωσε μια **συνέντευξη** στον **Κώστα Πίττα** για την Εργατική Αλληλεγγύη. Ξαναδημοσιεύουμε αυτή τη συνέντευξη γιατί πιστεύουμε πως διατηρεί όλη την επικαιρότητα, την ζωντάνια και την πολιτική αιχμηρότητα που είχε και είκοσι χρόνια πριν.

Ποιες ήταν οι δυνάμεις που συγκρούστηκαν τον Ιούλη του 1965 και γιατί;

Στο επίπεδο της κορυφής –στους θεσμούς όπως η βασιλεία, στα κόμματα κλπ– η αφορμή για τη σύγκρουση ήταν η καταπάτηση του αστικού συντάγματος που είχε τσαλακωθεί από τον Κωνσταντίνο. Στην ουσία ήταν μια κρίση του τρόπου διαχείρισης της εξουσίας στην Ελλάδα, που εκφράστηκε με τη σύγκρουση ανάμεσα στο παλάτι, τη δεξιά και το παρακράτος από την μια πλευρά και μερίδα της Ένωσης Κέντρου και την ΕΔΑ από την άλλη.

Βασικό χαρακτηριστικό των Ιουλιανών ήταν η σύγχυση που υπήρχε στην κορυφή. Ακόμα και το παλάτι αρχικά ήταν διατεθειμένο να δεχθεί κάποιες από τις αλλαγές του Γεωργίου Παπανδρέου. Όμως, η προσαρμογή δεν ήταν εύκολη. Δεν μπορούσε εύκολα να παραμεριστεί μια ολόκληρη παράδοση του παλατιού και των αξιωματικών του στρατού σε ωμές παρεμβάσεις, καθορισμό των πολιτικών εξελίξεων με τη βία κλπ.

Η κρίση άρχισε όταν συσσωρεύτηκαν τα ερωτηματικά στο παλάτι, αλλά και σε κομμάτια της κυρίαρχης τάξης και σε κύκλους του εξωτερικού: αν χαθεί αυτός ο εύκολος τρόπος χειρισμού των αποφάσεων, με τι θ' αντικατασταθεί;

Μέσα σε αυτή τη σύγχυση το αίτημα των αλ-

“Οι εργαζόμενοι κινούσαν τα νήματα της πολιτικής”

λαγών από τα κάτω, όπως το έβαζε ο κόσμος στους δρόμους, επιτάχυνε τη σύγκρουση

Τι ήταν τα Ιουλιανά σαν ξέσπασμα από τα κάτω;

Τα Ιουλιανά από την πλευρά του κόσμου ήταν κάτι το μοναδικό.

Μοναδικό σε ένταση. Ο αυθορμητισμός των κινητοποιήσεων δεν είχε ανάλογό του μέχρι τότε. Για ν' αποδώσουμε το κλίμα των ημερών φτάνει να πούμε ότι σε όλες σχεδόν τις καθημερινές πορείες προς την πλατεία Συντάγματος, οι μάζες των διαδηλωτών –και όχι λίγοι “θερμόαιμοι”– ήθελαν να φτάσουν ως το παλάτι. Με μεγάλο κόπο οι κάθε φορά επικεφαλής συγκρατούσαν το πλήθος.

Μοναδικό σε διάρκεια. Ο αναβρασμός κρατούσε μήνες. Ο κόσμος πήγαινε σπίτι του για διάλειμμα, είχε κάνει σπίτι του το πεζοδρόμιο.

Μοναδικό σε μορφή. Στις διαδηλώσεις κυριαρχούσε η αισιόδοξη μαχητικότητα, το κέφι, ο χλευασμός του βασιλιά, το ξεφτίλισμα των “αποστατών”. Μέσα στις διαδηλώσεις, αυτή η δύναμη ήταν το απρόσμενο στοιχείο που οδηγούσε τις συγκρούσεις πέρα από τα προδιαγεγραμμένα των ηγεσιών.

Τα Ιουλιανά ήταν μοναδικά σε τόλμη. Μπορεί στο κάθε άτομο ξεχωριστά, που ήταν μεγαλύτερο μέσα στην ήττα του Εμφύλιου και τους κατατρεγμούς της αριστεράς, να υπήρχε φόβος. Όμως, μέσα στις μαζικές κινητοποιήσεις για πρώτη φορά ο καθένας αισθάνθηκε δυνατός. Όταν ο κόσμος ήταν όλος μαζί γινόταν πολύ τολμηρός.

Μοναδικά σε ενότητα. Ο άμεσος στόχος –η σύγκρουση με το παλάτι κι ότι αυτό συμβόλιζε– ένωνε τους οπαδούς της Ένωσης Κέντρου με τον κόσμο της ΕΔΑ. Δεν ήταν λίγοι αυτοί που πολιτικοποιήθηκαν μέσα στα γεγονότα επειδή ένιωσαν προσβεβλημένοι από τον βασιλιά και αηδιασμένοι από την εικόνα

των αποστατών βουλευτών της Ε.Κ.

Τελευταίο, αλλά καθόλου λιγότερο σημαντικό, είναι το ότι στα Ιουλιανά η πρωτοπορία του αγώνα ανήκε στους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι καταλάβαιναν εκείνες τις μέρες ότι ήταν οι ίδιοι που κινούσαν τα νήματα της πολιτικής. Ο Παπανδρέου έκανε όλο ελιγμούς και ήταν έτοιμος για υποχωρήσεις. Αλλά ο κόσμος, από τη στιγμή που βγήκε στους δρόμους, δεν είχε καμιά διάθεση να γυρίσει πίσω.

Οι εργαζόμενοι με την αταλάντευτη στάση τους, δεν ήταν μόνο το κέντρο της οργάνωσης των κινητοποιήσεων. Μπορούμε να πούμε ότι ήταν και η ιδεολογική πρωτοπορία των Ιουλιανών –αν και αυτό δεν εκδηλώθηκε με κάποια συγκεκριμένη πλατφόρμα. Πολλοί από τους στόχους που άρχισαν να μορφοποιούνται αργότερα –στη χούντα, στη Μεταπολίτευση– έχουν τις ρίζες τους στους αγώνες των Ιουλιανών.

Το 1965 είναι η καμπή που το εργατικό κίνημα ξεφεύγει από την ταύτιση με την Αντίσταση και την μετεμφυλιακή περίοδο και αρχίζει να καλπάζει προς τα εμπρός. Από τους εργαζόμενους τότε, μπήκαν οι βάσεις για την κατάργηση της βασιλείας το 1974. Ή για τις αλλαγές στο συνδικαλισμό, που δεν μπορούσε πια να μείνει με τους διορισμένους από τη δεξιά, όπως ήταν μέχρι τότε.

Ποιος ήταν ο ρόλος της ηγεσίας της αριστεράς, της ΕΔΑ, στα Ιουλιανά;

Όπως τα Ιουλιανά δεν μπορούν αν αποσυνδεθούν από τη γενικότερη συγκυρία πριν και μετά, έτσι και η δράση της αριστεράς δεν είναι ανεξάρτητη από τη γενικότερη τακτική και στρατηγική της όλη την ίδια περίοδο.

Η ηγεσία της αριστεράς στα Ιουλιανά βρέθηκε πίσω από τις διαθέσεις του κόσμου. Αυτή η αντίδρασή της δεν ήταν στιγμιαία, αλλά

έχει τα ίδια προβλήματα με το πώς αντέδρασε πριν, στη δολοφονία του Λαμπράκη, αλλά και μετά, στην αντίσταση στη δικτατορία και στη Μεταπολίτευση. Η ηγεσία της αριστεράς είχε πρόβλημα ανεξάρτητης πολιτικής και δράσης απέναντι στις αστικές πολιτικές δυνάμεις.

Υπάρχει μια αντίληψη που λέει ότι αυτό ήταν συνέπεια των αδυναμιών του ίδιου του εργατικού κινήματος που “στην Ελλάδα ήταν ενσωματωμένο στις επιλογές των κυρίαρχων τάξεων”. Η γνώμη μου είναι ότι το κίνημα μπορούσε να έχει αυτόνομη δική του πολιτική. Αυτή που δεν είχε αυτόνομη πολιτική ήταν η ηγεσία του –ακόμα και το 1945 ο Ζαχαριάδης έλεγε ότι οι ...Άγγλοι ήταν σύμμαχοι.

Έτσι και στα Ιουλιανά. Η ΕΔΑ και το ΚΚΕ δεν έβαλαν ξεχωριστούς στόχους που να ανταποκρίνονται στα αιτήματα του εργατικού κινήματος. Καθόριζαν τις άμεσες ενέργειές τους σαν ουρά των καταστάσεων που επέλεγαν οι αστικές πολιτικές δυνάμεις. Γι' αυτό, οι επιλογές τους δεν ήταν δυναμικές αλλά, ακόμα πιο σημαντικό, δεν προετοίμαζαν τον κόσμο σε ανεξάρτητες μορφές δράσης και οργάνωσης –αν και οι εργαζόμενοι αυθόρμητα έβαζαν τους δικούς τους στόχους, έξω από τη σκιά των συμμαχιών με κάποιες προοδευτικές αστικές δυνάμεις.

Πώς ηγετούργησαν τα Ιουλιανά για τους αγωνιστές μέσα στην ίδια την αριστερά;

Αυτό έχει να κάνει με τα παραπάνω. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούσαν να σταματήσουν τους αγώνες τους μόνο και μόνο επειδή δεν υπήρχαν οι όροι της τελειότερης έκβασής τους προς όφελος των κοινωνικών-ταξικών συμφερόντων τους. Μια τέτοια αναστολή των αγώνων δεν έγινε ποτέ στην ιστορία.

Το ερώτημα, λοιπόν, που μπαίνει είναι αν θα μπορούσαν στα Ιουλιανά να μπουν τα θεμέλια για αποδέσμευση του αριστερού κινήματος από την παραδοσιακή αριστερά, που έδειξε διστακτικότητα και “υπερβολικό ρεφορμισμό”.

Η ίδια η ΕΔΑ, όσο αντιφατικό κι αν φαίνεται, έκρυβε ένα δυναμισμό που οφειλόταν στο σχετικά χαλαρό έλεγχο της ηγεσίας. Χαλαρό, σε σχέση με τον έλεγχο ενός μονολιθικού κόμματος, όπως αν ήταν το ΚΚΕ. Έτσι, ήταν πιο εύκολη η απελευθέρωση περισσότερο ριζοσπαστικών δυνάμεων από την ίδια την ΕΔΑ.

Τα Ιουλιανά ήταν καταλυτικά για την εμφάνιση τέτοιων κεντρόφυγων δυνάμεων που αναζητούσαν ένα μεγαλύτερο ριζοσπαστισμό, τουλάχιστον στη δράση. Η ανάπτυξή τους και η πολιτική και οργανωτική τους διαμόρφωση θα ήταν σημαντική και για την έκβαση των Ιουλιανών και για το μέλλον της αριστεράς.

Όμως, η γνώμη μου είναι ότι κάτι τέτοιο, έτσι γρήγορα, δεν θα μπορούσε να γίνει μέσα στα Ιουλιανά. Εκεί μπήκαν οι αμφισβητήσεις, αλλά έπρεπε να ακολουθήσει ένας δεύτερος γύρος: η αντίσταση στη χούντα, η εξέγερση του Πολυτεχνείου, οι αγώνες της Μεταπολίτευσης, σε συνδυασμό και με τη νομομοποίηση του ΚΚΕ, για να βαθύνει η αμφισβήτηση και να ανδρωθεί μια πιο ριζοσπαστική αριστερά.

Τα Ιουλιανά ήταν το σημείο καμπής σε αυτή την αναζήτηση. Μέσα από τέτοιες κινητοποιήσεις, μέσα από την πείρα, τα λάθη, τις ήττες και τις επιτυχίες, δημιουργούνται οι όροι για την επίτευξη –κάθε φορά από διαφορετική αφετηρία– των άμεσων και των μακροπρόθεσμων κοινωνικών στόχων των εργαζομένων.

Η δυναμική του ΟΧΙ

Υπάρχουν ιστορικές στιγμές που η κανονική ροή της ιστορίας παγώνει. Συχνά υπάρχουν καταστάσεις όπου οι συνηθισμένες σχέσεις εξουσίας αντιστρέφονται. Οι ισχυροί ταπεινώνονται και οι φτωχοί και καταφρονεμένοι ανυψώνονται.

Αυτό έγινε στην Ελλάδα στις 5 Ιούλη. Η κλίμακα της νίκης αυτών που πάλεψαν για το ΟΧΙ στη λιτότητα πρέπει να ξεπερνά και τις πιο άγριες προσδοκίες τους. Η Ελλάδα, τηρουμένων των αναλογιών, έχει τη μαζικότερη ριζοσπαστική αριστερά. Έχει σκληραγωγηθεί στον αγώνα ενάντια στη ναζιστική κατοχή και τον Εμφύλιο Πόλεμο τη δεκαετία του '40, ενάντια στη μοναρχία τη δεκαετία του '60, ενάντια στη Χούντα στις αρχές του '70 και από τότε συνεχώς ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και τη λιτότητα.

Όμως, το ΟΧΙ έφτασε στο 61,3%, πολύ πέρα από την επιρροή της αριστεράς. Αυτή η ψήφος έφτασε μέχρι τα βάθη της ελληνικής κοινωνίας. Το ΟΧΙ τα κατάφερε, ενώ η ευρωπαϊκή και η ντόπια άρχουσα τάξη, όπως και όλα τα ιδιωτικά ΜΜΕ βρίσκονταν στο στρατόπεδο του Ναι, στηρίζοντας την εκστρατεία φόβου που ξεκίνησε η ΕΚΤ όταν ανάγκασε τις ελληνικές τράπεζες να κλείσουν.

Αυτό που είδαμε ήταν αυτό που ο Ιταλός Μαρξιστής Αντόνιο Γκράμισι είχε στο μυαλό του όταν έγραφε για την ηγεμονία. Η επαναστατική αριστερά να αναπτύσσει την πολιτική και την οργανωτική δυνατότητα για να αποτελέσει ηγεσία για μεγάλο τμήμα της κοινωνίας.

Αλλά, υπάρχει ένα αλλά. Ο αρχιτέκτονας του δημοψηφίσματος, ο Αλέξης Τσίπρας, δεν είναι Γκράμισι. Προκάλεσε το δημοψήφισμα για να βγάλει τον εαυτό του από το αδιέξοδο. Το Γιούρογκρουπ με την υποστήριξη των "θεσμών" ήταν αδυσώπητο στις απαιτήσεις του για περισσότερη λιτότητα.

Εν τω μεταξύ, το κυβερνών κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει διχαστεί στο πως θα απαντήσει. Οι Βρυξέλλες βολιδοσκοπούσαν τα κόμματα του κέντρου, ελπίζοντας να φτιάξουν μια κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με τη δεξιά πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι δείγμα της πολιτικής ανεπάρκειάς τους η πληροφορία ότι αναζητούσαν τον Γιάννη Στουρνάρα, διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, για πρωθυπουργό.

Η ταπεινωτική ήττα που υπέστησαν στο δημοψήφισμα έχει διαλύσει αυτά τα σχέδια. Έχει επίσης αυξήσει την δύναμη του Τσίπρα μέσα στο κόμμα του και έχει βελτιώσει την διαπραγματευτική του θέση έναντι του Γιούρογκρουπ. Συνολικά, ήταν μια πετυχημένη κίνηση. Αλλά είναι τίποτα πέρα από αυτό; Το ιστορικό του Τσίπρα υποδεικνύει ότι προτιμάει να αυτοσχεδιάζει στην τακτική παρά να έχει συνεκτική στρατηγική.

Δείγμα καλής θέλησης

Αυτό ήταν φανερό την Τρίτη 30/6, όταν έστειλε επιστολή στους θεσμούς με την οποία δεχόταν σχεδόν όλες τους τις απαιτήσεις. Τώρα σαν δείγμα καλής θέλησης προσφέρει στο Γιούρογκρουπ το κεφάλι του Βαρουφάκη που μισούσαν τόσο πολύ. Αυτό δεν προοιωνίζει τίποτα καλό.

Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι η ΕΕ και πάνω από όλα ο άνθρωπος-κλειδί, η Γερμανίδα καγκελάρια Μέρκελ θα ανταποδώσει τη συμβιβαστική διάθεση. Οι ηγέτες της ΕΕ έχουν ταπεινωθεί από το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Αυτό το έχουν ξαναπάθει παλιότερα με το δημοψήφισμα στη Γαλλία, στην Ολλανδία και την Ιρλανδία. Η περιφρόνηση για τη δημοκρατία είναι εγγενής στο «ευγενές» ευρωπαϊκό εγχείρημα.

Την Κυριακή οι ελληνικές μάζες πήραν την τύχη τους στα χέρια τους. Για να μην περιοριστεί σε μόνο μία στιγμή, θα χρειαστεί να συνεχίσουν και να απαιτήσουν ότι η κυβέρνησή τους θα ακολουθήσει τις λογικές συνέπειες της νίκης του ΟΧΙ.

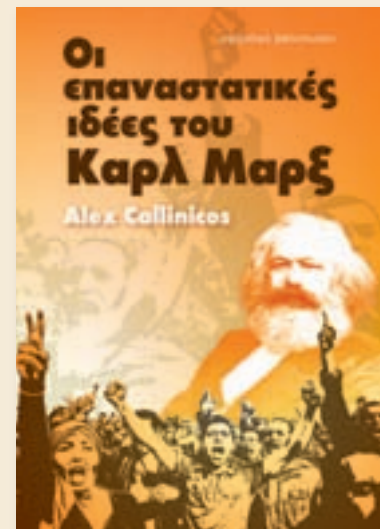
Αυτό σημαίνει ρήξη με την Ευρωζώνη, μόνιμο έλεγχο των τραπεζών, νέο νόμισμα και αξιοποίηση της δύναμης του κράτους ώστε να συνεχίσει η οικονομία να λειτουργεί. Οι εταιρίες που απειλούσαν να απολύσουν εργαζόμενους πρέπει να κρατικοποιηθούν με εργατικό έλεγχο. Αυτά τα μέτρα δεν είναι τώρα πια σοσιαλιστική ουτοπία, είναι πρακτική ανάγκη.

Για να εφαρμοστεί αυτό το πρόγραμμα, η καμπάνια του ΟΧΙ πρέπει να συνεχιστεί στις γειτονιές και τους εργατικούς χώρους. Έχουμε δει τις διαχωριστικές γραμμές μέσα στην αριστερά να εξασθενούν, καθώς ακτιβιστές του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δούλεψαν μαζί για το δημοψήφισμα, επίσης οι ψηφοφόροι του ΚΚΕ αγνόησαν μαζικά το ηλίθιο κάλεσμα της ηγεσίας για αποχή.

Όσο μεγαλύτερη είναι η αυτό-οργάνωση της βάσης, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η δύναμη του στρατοπέδου του ΟΧΙ, για να αντισταθεί στο χάος που προσπαθεί να επιφέρει η ΕΕ και για να ξεπεράσει τις κυβερνητικές ταλαντεύσεις. Με τις πράξεις της, η ριζοσπαστική αριστερά στην Ελλάδα έχει δημιουργήσει μια άνευ προηγουμένου ευκαιρία. Οφείλει να την αρπάξει και να γράψει ιστορία.

Αλεξ Καλλίνικος

Τα βιβλία είναι όπλα

Επαναστατικές ιδέες από το μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Ιδέες για την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Την Πέμπτη 9 Ιουλίου ξεκινά στο Λονδίνο το 5νθήμερο φεστιβάλ Μαρξισμός με πάνω από 150 συζητήσεις, εκδηλώσεις και ομιλητές από τη Βρετανία και όλο τον κόσμο, κάτω από τον τίτλο «Μαρξισμός 2015, Ιδέες για επανάσταση».

Μεγάλη θα είναι η παρουσία συνδικαλιστών, ακτιβιστών, σοσιαλιστών, πανεπιστημιακών από την ίδια τη Βρετανία, καθώς η επικράτηση των Συντηρητικών στις εκλογές, όχι μόνο δεν κατάφερε να βάλει ταφόπλακα στις διεκδικήσεις, αντίθετα ξεσήκωσε αυθόρμητες διαδηλώσεις ενάντια στη λιτότητα από την πρώτη μετεκλογική μέρα. Μόλις 6 βδομάδες μετά το εκλογικό αποτέλεσμα 250.000 διαδήλωσαν ενάντια στην λιτότητα σε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων στη Βρετανία.

Η ανάγκη οργάνωσης και κλιμάκωσης των αγώνων και το ερώτημα «τι είδους Αριστερά χρειάζεται;» θα βρεθεί στο επίκεντρο των συζητήσεων του Μαρξισμού 2015 καθώς και η ανάγκη της οργάνωσης και απλώματος του αντιφασιστικού και αντι-

ρατσιστικού κινήματος για την αντιμετώπιση του ρατσιστικού αντιδραστικού UKIP.

Το μεγάλο ΟΧΙ στη λιτότητα στο δημοψήφισμα της Ελλάδας θα βρίσκεται στο επίκεντρο της συζήτησης: Στη συζήτηση με θέμα «Παλεύοντας ενάντια στην τρόικα και την λιτότητα» ομιλητές θα είναι ο **Ρίτσαρντ Μπόυντ Μπάρρετ**, βουλευτής στην Ιρλανδία, η **Κριστίνε Μπού-**

χολντς, βουλευτίνα του Die Linke από τη Γερμανία, και η **Μαρία Στύλ-λου** από το ΣΕΚ στην Ελλάδα.

Στο ντιμπέιτ «Ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, Ελλάδα προς τα που;» ομιλητές θα είναι ο πανεπιστημιακός **Αλεξ Καλλίνκος** και ο **Στάθης Κουβελάκης** από τον ΣΥΡΙΖΑ. Στη συζήτηση «Ελλάδα: κρατώντας την ελπίδα για αλλαγή ζωντανή» ομιλητής θα είναι ο **Πάνος Γκαργκάνας**, διευθυντής της εργατικής αλληλεγγύης.

Στη συζήτηση «Η πάλη ενάντια στην Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα» ομιλητές θα είναι ο **Κώστας Παπαδάκης** δικηγόρος από την Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Στο Μαρξισμό 2015 θα παραβρεθούν διεθνείς ομιλητές από τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ουκρανία, την Τουρκία και μια σειρά άλλες χώρες της Ευρώπης για να μεταφέρουν την εμπειρία από τις μάχες του κινήματος στις χώρες τους. Επίσης από τη Συρία, την Αίγυπτο, την Παλαιστίνη, καθώς μια σειρά από συζητήσεις είναι αφιερωμένες στην μάχη ενάντια στον ιμπεριαλισμό στη Μέση Ανατολή και στην επόμενη μέρα μετά την καταστολή των αραβικών επαναστάσεων.

Πολλές θα είναι οι συζητήσεις και οι ομιλητές που θα μιλήσουν πάνω στη σημερινή καπιταλιστική κρίση, ανάμεσά τους ο **Michael Roberts** («Μαρξισμός και θεωρία της κρίσης: Κατανοώντας τη μακρά ύφεση»). Ο **Αλεξ Καλλίνκος** θα μιλήσει επίσης πάνω στις «Επαναστατικές ιδέες του Καρλ Μαρξ», το «Κράτος και επανάσταση σήμερα» και τον «Ιμπεριαλισμό σήμερα».

Συζητώντας την προοπτική Οργανώνοντας την αλληλεγγύη σε όλο τον κόσμο

Ο Μαρξισμός 2015 στη Βρετανία έρχεται μετά από μια σειρά πετυχημένων «Μαρξισμούς» που έχουν ξεκινήσει να γίνονται μέσα στη χρονιά σε μια σειρά από χώρες του κόσμου από τον Καναδά μέχρι την Πολωνία και από την Τουρκία μέχρι την Αυστραλία.

Το κύμα του διεθνούς ξεσηκωμού που είδαμε να ξεδιπλώνεται σε όλο τον κόσμο τις τελευταίες μέρες υποστηρίζοντας το ΟΧΙ στη λιτότητα δεν έπεσε από τον ουρανό.

Αγωνιστές από πολλές χώρες του κόσμου ήρθαν στην Αθήνα για πάρουν μέρος το Μάη στον τετραήμερο Μαρξισμό 2015, που διοργανώθηκε για 27η φορά στην Αθήνα, στην ΑΣΟΕΕ και προσέλκυσε πάνω από χίλιους αγωνιστές και αγωνίστριες.

Εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες πήραν μέρος στις 26 συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν στην διάρκεια του φετινού Μαρξισμού στην **Ιστανμπούλ** που οργάνωσε αρχές του Απριλίου το DSIP, η αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Τουρκία, παρουσία ομιλητών από την Ελλάδα, τη Συρία, το Λίβανο, τη Βρετανία.

Το ετήσιο φεστιβάλ της οργάνωσης Marx 21, που φέτος είχε σαν τίτλο το λογοπαίγιο «Ο μαρξισμός είναι ρεύμα», «Marx is Muss 2105», πραγματοποιήθηκε από τις 14 έως τις 17 Μάη στο **Βερολίνο**.

Κεντρικό θέμα ήταν οι εξελίξεις στην Ελλάδα και βέβαια το μεγάλο ερωτηματικό, αν υπάρχει εναλλακτική λύση σε ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, σε σύγκρουση με τον ίδιο τον καπιταλισμό. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ συμμετείχε σε πάνελ για την μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό.

Στο **Τορόντο** του Καναδά έγινε διήμερο Μαρξισμού στις 24-25 Απριλίου με πάνω από 15 συζητήσεις. Μεγάλη συμμετοχή και ενδιαφέρον είχε η συζήτηση «η ριζοσπαστική Αριστερά, ΣΥΡΙΖΑ, Podemos, Quebec Solidaire, με ομιλητές συνδεδεμένους με skyrpe από Αθήνα, Σεβίλλη και Μόντρεαλ.

Μέσα στον Ιούνιο η οργάνωση Neue Linkswende οργάνωσε τον δικό της Μαρξισμό στη **Βιέννη**. Η οργάνωση αναγκάστηκε να αλλάξει το όνομά της προσθέτοντας το «νέος» μετά από δικαστική επίθεση που δέχτηκε από το τρίτο σε μέγεθος στη χώρα φασιστικό κόμμα FPÖ, επειδή είχαν αναρτήσει την φωτογραφία του αρχηγού του δίπλα στον δολοφόνο νορβηγό φασίστα Μπρέιβικ. Παρά τα δυσβάσταχτα πρόστιμα και άλλες διώξεις, ο Μαρξισμός έγινε και με επιτυχία.

Ανατολική Ευρώπη

Εξαιρετικής σημασίας είναι η διοργάνωση των φεστιβάλ Μαρξισμού στις χώρες του πρώην κρατικού καπιταλισμού, όπου οι μαρξιστικές ιδέες ήταν επί δεκαετίες διαστρεβλωμένες, στη θεωρία και στην πράξη από τον σταλινισμό. Τα τελευταία χρόνια μια νέα Αριστερά έχει αρχίσει να οργανώνεται.

Στη **Βαρσοβία** στα τέλη του Μάη η οργάνωση Εργατική Δημοκρατία οργάνωσε ένα πλούσιο σε συζήτηση Μαρξισμό με τη συμμετοχή όλης της αριστεράς. Στην τελική συζήτηση που έκλεισε το φεστιβάλ, συμμετείχαν ομιλητές από τους Πράσινους, και δύο μετωπικές κινήσεις της ριζοσπαστικής αριστεράς, μια παλαιότερη και τη νέα κίνηση «Ολοι μαζί», που φτιάχτηκε μόλις πέρσι, καθώς και ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** από το ΣΕΚ. Μεγάλο κομμάτι της συζήτησης έγινε πάνω στην ανάγκη να δυναμώσει μια αριστερά απαλλαγμένη από τη σταλινική παράδοση, αλλά και στο ζήτημα της ενότητας και της ανάγκης για ξεκάθαρες απαντήσεις από την Ελλάδα και την Ισπανία ως την Πολωνία και την Τσεχία.

Τις ίδιες μέρες οργανώθηκε στην **Πράγα** αντικαπιταλιστικό μονοήμερο συζητήσεων, ανάμεσα στις οποίες και η συζήτηση με το θέμα «ΣΥΡΙΖΑ-PODEMOS, Venceremos?» με ομιλητές από το Podemos και την **Αργυρή Ερωτοκρίτου** από το ΣΕΚ.

Στις 22 και 23 Αυγούστου θα διεξαχθεί στο Σίδνεϋ το διήμερο μαρξισμού κάτω από τον τίτλο Keep Left, με κεντρικά θέματα την εναλλακτική απέναντι στη λιτότητα, την προοπτική της Αριστεράς, την πάλη ενάντια στο ρατσισμό απέναντι σε μετανάστες και Αβορίγινες, και τις εξελίξεις στην Ελλάδα με ομιλητές από την ντόπια Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Ελλάδα, αλλά και τον Πέτρο Κωνσταντίνου από την ΚΕΕΡΦΑ.

Marxism 2015

Meetings on Greece at Marxism

Debate: Syriza in power: Whither Greece?
Saturday 11 July, 2pm
With Stathis Kouvelakis (Syriza) and Alex Callinicos

Greece: keeping the hope for change alive
Sunday 12 July, 2pm
With Panos Garganos (SEK)

The fight against Golden Dawn in Greece
Saturday 11 July, 11.45am
With Petros Constantinou (Athens councillor and coordinator of the Movement Against Racism and the Fascist Threat) and Kostas Papadakis (part of the legal team representing the victims of Nazi attacks at the trial of Golden Dawn)

Fighting the Troika and austerity across Europe
Sunday 12 July, 3-4.5pm
Maria Styliou from Greece with Richard Boyd Barrett from Ireland and Christine Buccholz from Germany

Panos Garganos will also speak at the Marxism opening rally: Austerity, racism and the fight against the Tories
Thursday 9 July, 7pm

Day tickets are available. All tickets are cheaper in advance. You can book online, or over the phone up until 5pm on Wed 8th July. Avoid the queues - book before midnight Thursday 2 July and have your ticket sent to your home. Tickets booked after this will need to be collected from the Marxism Box Office.

Οι μετανάστες δεύτερης γενιάς ψηφίζουν ΟΧΙ στους αποκλεισμούς

Διαδήλωση στη Βουλή την Τρίτη 24/6 παραμονή της ψήφισης του νομοσχεδίου για την Ιθαγένεια στην Ολομέλεια

Σε δύο συνεδριάσεις την Τρίτη 7/7 το απόγευμα και την Τετάρτη 8/7 το πρωί συνεχίζεται στην Ολομέλεια της Βουλής η ψηφοφορία επί των άρθρων του νομοσχεδίου για την ιθαγένεια των μεταναστών δεύτερης γενιάς. Η ψηφοφορία επί της αρχής είχε γίνει στις 25/6 και στη συνέχεια διακόπηκε λόγω της εξαγγελίας του δημοψηφίσματος. Το νομοσχέδιο είχε υπερψηφιστεί με 172 υπέρ, 91 κατά και 4 παρών. Υπέρ είχαν ψηφίσει οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ, κατά οι βουλευτές των ΑΝΕΛ (με εξαίρεση το βουλευτή τους Κ. Ζουράρη που ψήφισε υπέρ), της ΝΔ και της Χρυσής Αυγής, ενώ το ΚΚΕ ψήφισε παρών.

200.000 δεν συμμετείχαν στο δημοψήφισμα

Όπως αναφέρει στη σελίδα της στο facebook η οργάνωση νεολαίας **Generation 2.0**, μετά τη διακοπή της συνεδρίασης στην ολομέλεια: «Χθες, 200.000 Έλληνες έχασαν ακόμη μια ευ-

καιρία να αναγνωριστούν ως Πολίτες της χώρας που τους γέννησε και τους μεγάλωσε. Την Κυριακή θα γίνει δημοψήφισμα. Για μια ακόμα φορά αυτοί δεν θα μπορέσουν να ψηφίσουν. Για μια ακόμη φορά, άλλοι θα αποφασίσουν για το μέλλον τους, χωρίς αυτούς. Δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από το να μπορείς να παλεύεις για τα δικαιώματά σου. Κάποιοι από εμάς παλεύουμε όμως ακόμα για το δικαίωμα να έχουμε δικαιώματα...Για το αυτονόητο δηλαδή».

Ο νέος νόμος έχει ως βασική προϋπόθεση για την απόκτηση ιθαγένειας την ελληνομάθεια των παιδιών και τη νομιμότητα των γονέων τους. Όσον αφορά στη λήψη της ιθαγένειας λόγω γέννησης, το νομοσχέδιο προβλέπει ως προϋπόθεση τη νόμιμη πενταετή παραμονή στην Ελλάδα από τον έναν γονέα τη στιγμή της γέννησης και την εγγραφή του παιδιού στην Α' Δημοτικού, ενώ την ιθαγένεια λόγω φοίτησης σε ελληνικό σχολείο, προβλέ-

πει για τα παιδιά που ολοκλήρωσαν εννέα χρόνια φοίτησης, ή έξι χρόνια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ή ολοκλήρωσαν την τριτοβάθμια εκπαίδευση, αφού είχαν ολοκληρώσει επιτυχώς τη δευτεροβάθμια. Υπολογίζεται ότι ένα στα δύο παιδιά δεν θα καταφέρει να καλύψει αυτές τις προϋποθέσεις για να αποκτήσει ελληνική ιθαγένεια.

Δικαίως λοιπόν οι κοινότητες των μεταναστών, τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών, η ΚΕΕΡΦΑ και το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα διεκδικεί να μην περάσουν οι προϋποθέσεις και να δοθεί ιθαγένεια για όλα τα παιδιά. Μετά το συνέδριο της ΔΟΕ, ψήφισμα που διεκδικεί ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, ψηφίστηκε και από το συνέδριο της ΟΛΜΕ που έγινε 1-3 Ιούλη. Το ψήφισμα κατατέθηκε από 74 συνέδρους και τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας και ψηφίστηκε από όλες τις παρατάξεις, εκτός της ΔΑΚΕ.

Συνέντευξη: “Η ιθαγένεια για όλα τα παιδιά είναι το αυτονόητο”

Η **Ευγενία Βρούσο**

μίλησε στην **Κατερίνα Θωίδου**

61% ΟΧΙ στο Δημοψήφισμα αλλά κάποια παιδιά δεν είχαν δικαίωμα να ψηφίσουν

Εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά που ζουν χρόνια στην Ελλάδα δεν μπόρεσαν για άλλη μία φορά να συμμετέχουν στις εκλογές και να αποφασίσουν για το μέλλον τους στην Ελλάδα που τη θεωρούν πατρίδα τους. Ένα από αυτά τα παιδιά είμαι και εγώ. Ζω 25 χρόνια στην Ελλάδα και δεν έχω ακόμα ελληνική ταυτότητα, λόγω της γραφειοκρατίας αλλά και των νόμων που πάγωσαν και αναστάληκαν. Οπότε νιώθω πολύ αδικημένη που δεν μπόρεσα να ψηφίσω ΟΧΙ μαζί με την πλειοψηφία της κοινωνίας για το μέλλον μου. Όμως σε μερικές μέρες θα έχω ελληνική ταυτότητα και αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα.

Τι προβλήματα αντιμετώπισες εσύ και η οικογένειά σου όλα αυτά τα χρόνια;

Οι γονείς μου ήρθαν από την Αλβανία το '90. Όταν έπεσε ο Χότζα και ήρθε ο Μπερίσα, η κατάσταση στην Αλβανία είχε ξεφύγει, οπότε αναγκάστηκαν να έρθουν στην Ελλάδα. Ήταν και οι δύο μορφωμένοι. Ο πατέρας μου ήταν Χημικός Μηχανικός. Η μητέρα μου είχε σπουδάσει και αυτή και δούλευε σε εργοστάσιο.

Εγώ ήμουν τότε μωράκι μερικών μηνών. Αρχικά πήγαμε στη Σαλαμίνα όπου ο πατέρας μου δούλεψε ως οικοδόμος και η μητέρα μου καθαρίστρια. Δυσκολεύονταν πολύ με τη γλώσσα.

Υπήρχε μεγάλος ρατσισμός. Ο πατέρας μου δούλευε με πολύ χαμηλό μεροκάματο. Ήταν ένας από τους πολλούς Αλβανούς μετανάστες που με τον μόχθο τους βοήθησαν σε αυτό που λένε «οικονομική ανάπτυξη». Οι περισσότεροι δούλεψαν στην οικοδομή και στα χωράφια, με πολύ χαμηλούς μισθούς και έτσι τα αφεντικά τους έβγαζαν τρελά κέρδη από την εκμετάλλευση των μεταναστών. Εμείς ζούσαμε πολύ δύσκολα σαν οικογένεια. Αργότερα μετακομίσαμε στον Πειραιά, όπου ζω μέχρι σήμερα. Ζήσαμε πολύ ρατσισμό όλα αυτά τα χρόνια, κυ-

ρίως από την αστυνομία. Εγώ έχω ένα παιδικό τραύμα. Μία φορά είχαν μπουκάρει μέσα στο σπίτι μας αστυνομικοί για να πάρουν τον μπαμπά μου, επειδή είχε λήξει η άδεια παραμονής του. Είχα τρομάξει πάρα πολύ σαν παιδάκι. Όταν ήμουν μικρή μόλις έβλεπα αστυνομία έλεγα στη μητέρα μου «κρύψε το μπαμπά».

Τώρα όμως έχεις τις προϋποθέσεις για να πάρεις ελληνική ιθαγένεια;

Η αλήθεια είναι ότι πάντα είχα τις προϋποθέσεις αλλά πάντα κάπου κόλλαγε το πράγμα. Κάθε φορά που προσπαθούσα μου λέγανε «σε έξι μήνες θα έχεις πάρει την ιθαγένεια» και έχουν περάσει τόσα χρόνια. Μία μου λέγανε έχει κολλήσει ο φάκελός σου στο ποινικό ή μου λέγανε πάγωσε ο νόμος Ραγκούση πρέπει να πας μέσω πολιτογράφησης. Μετά ξανά έπρεπε να βρω τα χαρτιά για την πολιτογράφηση. Το κακό είναι ότι κάθε λίγο και λιγάκι έπρεπε να πληρώνουμε παράβολα για να καταθέτω τα χαρτιά μου. Και δεν είναι λίγα τα λεφτά. Μόνο το παράβολο για να καταθέσεις τα χαρτιά σου είναι 700 ευρώ, δηλαδή ένας μισθός. Και δεν είναι μόνο αυτό. Τέλειωσα το σχολείο, πέρασα στην ΑΣΟΕΕ στο Τμήμα Μάρκετινγκ και πήρα υποτροφία για να κάνω μεταπτυχιακό στο Λονδίνο. Όμως δεν πήγα ποτέ γιατί τα δίδακτρα για όσους φοιτητές είναι από χώρα εκτός ΕΕ ήταν 7.000 ευρώ, ενώ για τους εντός ΕΕ ήταν 3.500 ευρώ, χωρία τα λεφτά που θα χρειαζόμουν για τη VISA. Η υποτροφία όμως ήταν 3.500 ευρώ. Δεν μπορούσα να βρω τόσα λεφτά και έτσι δε συνέχισα ποτέ τις σπουδές μου.

Πώς σου φαίνεται ο καινούργιος νόμος για την ιθαγένεια;

Θα έπρεπε να δίνει ιθαγένεια για όλα τα παιδιά όπως είναι το αυτονόητο. Ο παππούς μου, μου έλεγε: «Όταν σκέφτεσαι σε ποια γλώσσα σκέφτεσαι; ελληνικά ή αλβανικά;» Του έλεγα «στα ελληνικά». «Ε, τότε είσαι Ελληνίδα μου έλεγε». Όταν με ρωτάγανε από πού είσαι τους έλεγα από δω, εδώ που ζω. Είναι πολύ άδικο όλα αυτά τα παιδιά που μιλάνε τη γλώσσα και πάνε σχολείο, ζουν εδώ, να βιώνουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό. Η ψυχολογική πίεση και η ανασφάλεια είναι πολύ μεγάλη. Το έχω βιώσει και το ξέρω πολύ καλά.

Πρέπει να διεκδικήσουμε ιθαγένεια για όλα τα παιδιά και χαρτιά για όλους τους μετανάστες που μένουν εδώ τόσα χρόνια, δουλεύουν εδώ, προσφέρουν στη οικονομία, φορολογούνται αλλά παράλα αυτά το κράτος τους θεωρεί ανθρώπους «δευτέρας κατηγορίας» χωρίς δικαιώματα. Δεν μπορούν να ανοίξουν ένα μαγαζί για να βγάλουν το ψωμί τους, δεν μπορούν καν να επιβιώσουν αν δεν έχουν χαρτιά και είναι αναγκασμένοι να εργάζονται «μαύρα».

Είναι τραγικό αυτό να συμβαίνει στην Ελλάδα όπου είναι μία χώρα που ζουν άνθρωποι από όλο τον πλανήτη. Εγώ πάντα καταλάβαινα πόσο άδικο είναι αυτό και για αυτό ήθελα πάντα στην ζωή μου να παλέψω για μία κοινωνία όπου δεν θα υπάρχουν σύνορα και οι άνθρωποι δεν θα χωρίζονται με βάση την καταγωγή τους. Τώρα είμαι πολύ περήφανη που μπορώ να αγωνιστώ από καλύτερη θέση για μία κοινωνία χωρίς ρατσισμό, χωρίς φασισμό, χωρίς φτώχεια και ανεργία.

